

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาคั้งนี้ เป็นการศึกษารื่อง "บทบาทของครูต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร : ในเขตกรุงเทพมหานคร" กลุ่มตัวอย่างเป็นครูโรงเรียนในสังกัดกรุงเทพมหานคร ที่ปฏิบัติการสอนอยู่ในโรงเรียน ระดับประถมศึกษาถึงมัธยมศึกษา จำนวนทั้งสิ้น 331 คน การนำเสนอผลการศึกษาวิจัยตามลำดับของกรอบแนวคิด โดยผลการศึกษานำเสนอด้วยการบรรยายประกอบตารางดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา
2. ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความทันสมัย
3. ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศของครู
4. ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศของครู

1) บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

2) ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของครูต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา

การศึกษาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ วุฒิการศึกษา สถานภาพสมรส ประสบการณ์ในวิชาชีพครูและรายได้ ตามตารางที่ 4.1 โดยผลการศึกษาปรากฏดังนี้

เพศ

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 272 คน คิดเป็นร้อยละ 82.2 เพศชาย จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 (ตารางที่ 4.1)

อายุ

สำหรับการจำแนกตามอายุของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลปรากฏว่าส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 25-30 ปี จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 รองลงมา อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 46-50 ปี จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 และอยู่ในช่วงอายุระหว่าง 41-45 ปี จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2 อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 31-35 ปี จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6

อยู่ในช่วงอายุระหว่าง 36-40 ปี จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และในช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป จำนวน 40 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 12.1 (ตารางที่ 4.1)

วุฒิการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรี จำนวน 306 คน คิดเป็นร้อยละ 92.4 รองลงมา สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 25 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 7.6 (ตารางที่ 4.1)

สถานภาพสมรส

สำหรับสถานภาพสมรส กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่สมรส จำนวน 158 คน คิดเป็นร้อยละ 47.7 รองลงมา โสด จำนวน 155 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 หย่าร้าง จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และหม้าย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 (ตารางที่ 4.1)

ประสบการณ์ในวิชาชีพครู

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในวิชาชีพครูอยู่ระหว่าง 1-10 ปี จำนวน 183 คน คิดเป็นร้อยละ 55.3 รองลงมา มีประสบการณ์ในวิชาชีพครูอยู่ระหว่าง 21-30 ปี จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 มีประสบการณ์ในวิชาชีพครูอยู่ระหว่าง 11-20 ปี จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 และสุดท้ายมีประสบการณ์ในวิชาชีพครู 31 ปีขึ้นไป จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 (ตารางที่ 4.1)

รายได้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้ต่อเดือน 7,000-12,000 บาท จำนวน 174 คน คิดเป็นร้อยละ 52.6 รองลงมา รายได้ต่อเดือน 12,001-17,000 บาท จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 รายได้ต่อเดือน 17,001-22,000 บาท จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 รายได้ต่อเดือน 22,001-27,000 บาท จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และรายได้ต่อเดือน 27,001-32,000 บาท จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 มีรายได้เฉลี่ย 13,535.78 บาท รายได้ต่ำสุดจำนวน 7,260 บาท และรายได้สูงสุด จำนวน 31,480 บาท (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
หญิง	59	17.8
ชาย	272	82.2
รวม	331	100.0
อายุ		
25-30 ปี	106	32.0
31-35 ปี	45	13.6
36-40 ปี	42	12.7
41-45 ปี	47	14.2
46-50 ปี	51	15.4
51 ปีขึ้นไป	40	12.1
รวม	331	100.0
MIN. = 25 , MAX. = 59 , MEAN = 38.22		
วุฒิการศึกษา		
ปริญญาตรี	306	92.4
ปริญญาโท	25	7.6
รวม	331	100.0
สถานภาพสมรส		
โสด	155	46.8
สมรส	158	47.7
ม้าย	3	0.9
หย่าร้าง	15	4.5
รวม	331	100.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ประสบการณ์ในวิชาชีพครู		
1-10 ปี	183	55.3
11-20 ปี	62	18.7
21-30 ปี	75	22.7
31 ปีขึ้นไป	11	3.3
รวม	331	100.0
MIN. = 1 , MAX. = 36 , MEAN = 12.71		
รายได้		
7,000-12,000 บาท	174	52.6
12,001-17,000 บาท	57	17.2
17,001-22,000 บาท	51	15.4
22,001-27,000 บาท	38	11.5
27,001-32,000 บาท	11	3.3
รวม	331	100.0
ค่าต่ำสุด MIN. = 7,260 , ค่าสูงสุด MAX. = 31,480 , ค่าเฉลี่ย MEAN = 13,535.78		

4.2 ข้อมูลเกี่ยวกับพฤติกรรมความทันสมัย

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรมความทันสมัย ผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดประกอบด้วย

1. พฤติกรรมการบริโภคสินค้า
2. พฤติกรรมการเลือกรับสื่อ

4.2.1 พฤติกรรมการบริโภคสินค้า

จากการศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสินค้าของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ชอบแต่งตัวตามแฟชั่นกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 และรองลงมา มีพฤติกรรมค่อนข้างน้อย จำนวน 78 คน คิดเป็นร้อยละ 23.6 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และที่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ค่าเฉลี่ย 2.63 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ชอบแต่งตัวตามแฟชั่นอยู่ในระดับปานกลาง

2. ชอบใส่เสื้อผ้าที่มียี่ห้อดัง ๆ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมระดับปานกลาง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และรองลงมา มีพฤติกรรมค่อนข้างน้อย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 86 คน คิดเป็นร้อยละ 26.0 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 และที่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ค่าเฉลี่ย 2.30 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ชอบใส่เสื้อผ้าที่มียี่ห้อดัง ๆ อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

3. ชอบใช้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ๆ ตามสมัยนิยม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 116 คน คิดเป็นร้อยละ 35.0 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ค่าเฉลี่ย 2.01 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ชอบใช้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ๆ ตามสมัยนิยมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

4. ชอบใช้อินเตอร์เน็ต กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมระดับน้อย จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 ค่าเฉลี่ย 2.38 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ชอบใช้อินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

5. ชอบบริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ด เช่น KFC และ MAC กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.3 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ

6.3 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ค่าเฉลี่ย 2.03 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ชอบบริโภคอาหารฟาส์ฟู้ด เช่น KFC และ MAC อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

6. ชอบชมภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ค่าเฉลี่ย 1.94 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ชอบชมภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

7. ชอบซื้อของตามห้างสรรพสินค้า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 141 คน คิดเป็นร้อยละ 42.6 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 ค่าเฉลี่ย 3.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ชอบซื้อของตามห้างสรรพสินค้าอยู่ในระดับปานกลาง

8. ชอบพบปะสังสรรค์ งานเลี้ยงต่าง ๆ หลังเลิกงาน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 92 คน คิดเป็นร้อยละ 27.8 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 89 คน คิดเป็นร้อยละ 26.9 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ค่าเฉลี่ย 2.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ที่ศึกษามีพฤติกรรมชอบพบปะสังสรรค์ งานเลี้ยงต่าง ๆ หลังเลิกงานอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

ภาพรวมพฤติกรรมความทันสมัยเกี่ยวกับการบริโภคสินค้าของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.30 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ตารางที่ 4.2)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยพฤติกรรมการบริโภคสินค้า พบว่า พฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ชอบซื้อของตามห้างสรรพสินค้าอยู่ในระดับปานกลาง

(ค่าเฉลี่ย = 3.05) ชอบแต่งตัวตามแฟชั่นอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.63) ชอบใช้อินเตอร์เน็ตอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.38) และพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ชอบชมภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์อยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ย = 1.94) (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรม
ความทันสมัยของครูเกี่ยวกับการบริโภคสินค้า

พฤติกรรมการบริโภคสินค้า	ระดับพฤติกรรม					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
1. ชอบแต่งตัวตามแฟชั่น	1.5 (5)	5.4 (18)	58.3 (193)	23.6 (78)	11.2 (37)	2.63	100.0 (331)
2. ชอบใส่เสื้อผ้าที่มียี่ห้อดัง ๆ	1.8 (6)	6.6 (22)	36.6 (121)	29.0 (96)	26.0 (86)	2.30	100.0 (331)
3. ชอบใช้โทรศัพท์มือถือรุ่นใหม่ ๆ ตามสมัยนิยม	1.2 (4)	3.9 (13)	23.9 (79)	36.0 (119)	35.0 (116)	2.01	100.0 (331)
4. ชอบใช้อินเตอร์เน็ต	6.0 (20)	13.3 (44)	26.6 (88)	19.9 (66)	34.1 (113)	2.38	100.0 (331)
5. ชอบบริโภคอาหารฟาสต์ฟู้ด เช่น KFC , MAC	2.7 (9)	6.3 (21)	23.0 (76)	26.3 (87)	41.7 (138)	2.03	100.0 (331)
6. ชอบชมภาพยนตร์ตามโรงภาพยนตร์	3.9 (13)	7.3 (24)	16.0 (53)	24.2 (80)	48.6 (161)	1.94	100.0 (331)
7. ชอบซื้อของตามห้างสรรพสินค้า	11.2 (37)	21.1 (70)	42.6 (141)	11.5 (38)	13.6 (45)	3.05	100.0 (331)
8. ชอบพบปะสังสรรค์งานเลี้ยงต่าง ๆ หลังเลิกงาน	1.8 (6)	5.1 (17)	26.9 (89)	27.8 (92)	38.4 (127)	2.05	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.30

4.2.2 พฤติกรรมการเลือกรับสื่อ

จากการศึกษาพฤติกรรมการเลือกรับสื่อของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ได้รับข่าวสารข้อมูลจากโทรทัศน์มากที่สุด จำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 81.6 และรองลงมา เป็นสื่อจากหนังสือพิมพ์ จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 สื่อจากอินเทอร์เน็ต จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 สื่อจากวิทยุ จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 และสื่ออื่น ๆ จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 4.3)

ตารางที่ 4.3

ข้อมูลเกี่ยวกับการรับสื่อ

ข้อมูลเกี่ยวกับการรับสื่อ	จำนวน	ร้อยละ
1. การรับสื่อ		
โทรทัศน์	270	81.6
หนังสือพิมพ์	38	11.5
วิทยุ	10	3.0
อินเทอร์เน็ต	12	3.6
อื่น ๆ	1	0.3
รวม	331	100.0

1. เลือกรับสื่อที่เสนอความรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 ค่าเฉลี่ย 3.85 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมการเลือกรับสื่อที่เสนอความรู้ในระดับค่อนข้างมาก

2. เลือกรับสื่อที่เน้นเนื้อหาด้านจริยธรรม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ

6.9 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 3.51 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมเลือกรับสื่อที่เน้นเนื้อหาด้านจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

3. เลือกรับสื่อที่เสนอเนื้อหาด้านความบันเทิง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 156 คน คิดเป็นร้อยละ 47.1 และรองลงมา มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 มีพฤติกรรมอยู่ในระดับน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และมีพฤติกรรมอยู่ในระดับมาก จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 ค่าเฉลี่ย 3.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อที่เสนอเนื้อหาด้านความบันเทิงอยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมพฤติกรรมความทันสมัยเกี่ยวกับการเลือกรับสื่อของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษามีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.50 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีพฤติกรรมในการเลือกรับสื่ออยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.4)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อ พบว่า พฤติกรรมในการเลือกรับสื่อที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ เลือกรับสื่อที่เสนอความรู้ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.85) เลือกรับสื่อที่เน้นเนื้อหาด้านจริยธรรมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.51) เลือกรับสื่อที่เสนอเนื้อหาด้านความบันเทิงอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.12) และการเลือกรับสื่อที่เสนอเนื้อหาด้านความบันเทิงเป็นพฤติกรรมในการเลือกรับสื่อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามพฤติกรรมความทันสมัยของครูเกี่ยวกับการเลือกรับสื่อ

พฤติกรรมในการเลือกรับสื่อ	ระดับพฤติกรรม					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
1. เลือกรับสื่อที่เสนอความรู้	21.8 (72)	48.6 (161)	23.9 (79)	3.6 (12)	2.1 (7)	3.85	100.0 (331)
2. เลือกรับสื่อที่เน้นเนื้อหา ด้านจริยธรรม	12.7 (42)	33.2 (110)	46.5 (154)	6.9 (23)	0.6 (2)	3.51	100.0 (331)

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

พฤติกรรมในการเลือกรับสื่อ	ระดับพฤติกรรม					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
3. เลือกรับสื่อที่เสนอเนื้อหา ด้านความบันเทิง	7.3 (24)	25.1 (83)	47.1 (156)	13.0 (43)	7.6 (25)	3.12	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.50

1. สื่อที่ส่งไปในทางลามก กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าไปดูสื่อที่ส่งไปในทางลามก จำนวน 259 คน คิดเป็นร้อยละ 78.2 ที่เคยเข้าไปดูสื่อที่ส่งไปในทางลามก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8

2. VCD ลามก กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เคยดู VCD ลามก จำนวน 170 คน คิดเป็นร้อยละ 51.4 ที่ไม่เคยดู VCD ลามก จำนวน 161 คน คิดเป็นร้อยละ 48.6

3. อ่านหนังสือโป๊ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยอ่านหนังสือโป๊ จำนวน 209 คน คิดเป็นร้อยละ 63.1 ที่เคยอ่านหนังสือโป๊ จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5

จำนวน ร้อยละ พฤติกรรมของครูเกี่ยวกับการเลือกรับสื่อ

พฤติกรรมในการเลือกรับสื่อ	เคย		ไม่เคย		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
1. เคยได้เข้าไปดูสื่อที่ส่งไปในทางลามก	72	21.8	259	78.2	331	100.0
2. เคยดู VCD ลามกหรือไม่	170	51.4	161	48.6	331	100.0
3. เคยอ่านหนังสือโป๊หรือไม่	122	36.9	209	63.1	331	100.0

4.3 ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศ

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดประกอบด้วย

1. เพศศึกษา
2. จริยธรรมทางเพศ
3. สถานการณ์ของปัญหา
4. สาเหตุของปัญหา
5. การป้องกันปัญหา
6. การแก้ไขปัญหา

4.3.1 เพศศึกษา

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. คิดว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญในปัจจุบัน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนเท่ากับเห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ค่าเฉลี่ย 4.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญในปัจจุบันอยู่ในระดับค่อนข้างมาก
2. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 20 คน คิดเป็นร้อยละ 6.0 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ค่าเฉลี่ย 3.95 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นว่าการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

3. การสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคน การตั้งครมภ์ การคุมกำเนิด สอนในชั้นเรียน ตั้งแต่ระดับ ป.5-ป.6 มีความเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.7 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ค่าเฉลี่ย 3.69 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคน การตั้งครมภ์ การคุมกำเนิด สอนในชั้นเรียนตั้งแต่ระดับ ป.5-ป.6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

4. การสอดแทรกเรื่องเพศศึกษาในช่วงวัยต่าง ๆ ของเด็กนักเรียนมีความเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 16 คน คิดเป็นร้อยละ 4.8 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ค่าเฉลี่ย 3.92 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการ สอดแทรกเรื่องเพศศึกษาในช่วงวัยต่าง ๆ ของเด็กนักเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา สามารถให้ความรู้ได้กับบุคคลทุกช่วงวัย โดยเฉพาะวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 4.24 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาสามารถให้ความรู้ได้กับบุคคลทุกช่วงวัย โดยเฉพาะวัยรุ่นอยู่ในระดับมาก

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา เกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.99 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.6)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษา พบว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา สามารถให้ความรู้ได้กับบุคคลทุกช่วงวัยโดยเฉพาะวัยรุ่นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.24) คิดว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญในปัจจุบันอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.11) การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่

เหมาะสมของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.95) และความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคน การตั้งครรรภ์ การคุมกำเนิด สอนในชั้นเรียนตั้งแต่ระดับ ป.5-ป.6 มีความเหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.69) (ตารางที่ 4.6)

ตารางที่ 4.6

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
1. คิดว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นสิ่งที่สำคัญในปัจจุบัน	36.9 (112)	41.7 (138)	18.4 (61)	1.5 (5)	1.5 (5)	4.11	100.0 (331)
2. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นแนวทางหนึ่งที่ช่วยป้องกันปัญหาพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมของนักเรียนที่อยู่ในวัยเรียน	31.7 (105)	42.3 (140)	17.2 (57)	6.0 (20)	2.7 (9)	3.95	100.0 (331)
3. การสอนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ของคน การตั้งครรรภ์ การคุมกำเนิด สอนในชั้นเรียน ตั้งแต่ระดับ ป.5-ป.6 มีความเหมาะสม	21.8 (72)	37.8 (125)	31.1 (103)	5.7 (19)	3.6 (12)	3.69	100.0 (331)
4. การสอดแทรกเรื่องเพศศึกษาช่วงวัยต่าง ๆ ของเด็กนักเรียน มีความเหมาะสม	28.1 (93)	42.0 (139)	24.2 (80)	4.8 (16)	0.9 (3)	3.92	100.0 (331)

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้เรื่องเพศศึกษา	ระดับความคิดเห็น					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
5. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาสามารถให้ความรู้ได้กับบุคคลทุกช่วงวัย โดยเฉพาะวัยรุ่น	44.4 (147)	38.7 (128)	13.9 (46)	2.4 (8)	0.6 (2)	4.24	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.99

4.3.2 จริยธรรมทางเพศ

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องจริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. จริยธรรมเป็นหลักแห่งความประพฤติของคนในสังคม การดำเนินชีวิตของคนในสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำเป็นต้องมีคำสอนไว้สำหรับชี้แนะแก่คนในสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 4.27 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่า จริยธรรมเป็นหลักแห่งความประพฤติของคนในสังคม การดำเนินชีวิตของคนในสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำเป็นต้องมีคำสอนไว้สำหรับชี้แนะแก่คนในสังคมอยู่ในระดับมาก

2. การสอนให้เด็กมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จักผิดชอบชั่วดี มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมสามารถลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรได้ในระดับหนึ่ง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 191 คน คิดเป็นร้อยละ 57.7 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.47 แสดงว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสอนให้เด็กมีความรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น รู้จัก
 รับผิดชอบชั่วดี มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สามารถลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน
 สมควรได้ในระดับหนึ่งอยู่ในระดับมาก

3. จริยธรรมทางเพศเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคม เพราะสังคมจะมีความสุข หรือ
 เจริญก้าวหน้าได้นั้น คนในสังคมจะต้องมีจริยธรรมที่ดีงาม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วย
 อยู่ในระดับมาก จำนวน 201 คน คิดเป็นร้อยละ 60.7 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้าง
 มาก จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 24 คน
 คิดเป็นร้อยละ 7.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และ
 เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.53 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิด
 เห็นว่าจริยธรรมทางเพศเป็นสิ่งที่จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคม เพราะสังคมจะมีความสุขหรือเจริญ
 ก้าวหน้าได้นั้น คนในสังคมจะต้องมีจริยธรรมที่ดีงามอยู่ในระดับมาก

4. เชื่อในหลักเรื่องผัวเดียวเมียเดียว กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับ
 มาก จำนวน 186 คน คิดเป็นร้อยละ 56.2 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน
 90 คน คิดเป็นร้อยละ 27.2 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2
 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย
 จำนวนน้อยที่สุดจำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 4.37 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่
 มีความเชื่อในหลักเรื่องผัวเดียวเมียเดียวอยู่ในระดับมาก

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องจริยธรรมทางเพศ มี
 ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.7)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เรื่องจริยธรรมทางเพศ พบว่า ความรู้
 เรื่องจริยธรรมทางเพศที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ จริยธรรมทางเพศเป็นสิ่งที่จำเป็น
 อย่างยิ่งสำหรับสังคม เพราะสังคมจะมีความสุขหรือเจริญก้าวหน้าได้นั้น คนในสังคมจะต้องมี
 จริยธรรมที่ดีงามอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.53) การสอนให้เด็กมีความรับผิดชอบต่อตนเอง
 และผู้อื่น รู้จักรับผิดชอบชั่วดี มีพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสม สามารถลดปัญหาการมีเพศสัมพันธ์
 ก่อนวัยอันสมควรได้ในระดับหนึ่งอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.47) เชื่อในหลักเรื่องผัวเดียว
 เมียเดียวอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.37) และความคิดเห็นเกี่ยวกับความรู้เรื่องจริยธรรมทาง
 เพศที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ จริยธรรมเป็นหลักแห่งความประพฤติของคนในสังคม การดำเนินชีวิต
 ของคนในสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำเป็นต้องมีคำสอนไว้สำหรับชี้แนะแก่คนในสังคมอยู่ในระดับ
 มาก (ค่าเฉลี่ย = 4.27) (ตารางที่ 4.7)

ตารางที่ 4.7

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น
เกี่ยวกับความรู้เรื่องจริยธรรมทางเพศ

ข้อมูลเกี่ยวกับความรู้ เรื่องจริยธรรมทางเพศ	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. จริยธรรมเป็นหลักแห่งความ ประพฤติของคนในสังคม การดำเนินชีวิตของคนใน สังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ จำเป็นต้องมีคำสอนไว้ สำหรับชี้แนะแก่คนในสังคม	45.3 (150)	38.7 (128)	13.6 (45)	1.8 (6)	0.6 (2)	4.27	100.0 (331)
2. การสอนให้เด็กมีความ รับผิดชอบต่อตนเอง และ ผู้อื่น รู้จักผิดชอบชั่วดี มี พฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสม สามารถลด ปัญหาการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควรได้ใน ระดับหนึ่ง	57.7 (191)	32.6 (108)	8.5 (28)	1.2 (4)		4.47	100.0 (331)
3. จริยธรรมทางเพศ เป็นสิ่งที่ จำเป็นอย่างยิ่งสำหรับสังคม เพราะสังคมจะมีความสุข หรือเจริญก้าวหน้าได้นั้น คนในสังคมจะต้องมี จริยธรรมที่ดีงาม	60.7 (201)	31.7 (105)	7.3 (24)	0.3 (1)		4.53	100.0 (331)
4. เชื่อในหลักเรื่องผัวเดียว เมียเดียว	56.2 (186)	27.2 (90)	14.2 (47)	1.8 (6)	0.6 (2)	4.37	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 4.41

4.3.3 สถานการณ์ของปัญหา

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องสถานการณ์ของปัญหาเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ในปีที่ผ่านมา มีนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนอยู่หรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่รู้ว่า มีจำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 ที่ไม่ทราบว่ามีหรือไม่มี จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 26.6 และที่ตอบว่าไม่มี จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 23.3 (ตารางที่ 4.8)

4.3.4 สาเหตุของปัญหา

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องสาเหตุของปัญหาเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

สาเหตุของปัญหาจากสถานการณ์เรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ที่ตอบว่าไม่มี และไม่ทราบสถานการณ์ของปัญหา จึงไม่ตอบในสาเหตุของปัญหาเรื่องเพศ จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 สาเหตุจากสื่อ จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 14.8 สาเหตุจากตัวเด็กเอง จำนวน 46 คิดเป็นร้อยละ 13.9 สาเหตุจากครอบครัว จำนวน 43 คิดเป็นร้อยละ 13.0 สาเหตุจากเพื่อน จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 สาเหตุอื่น ๆ 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 (ตารางที่ 4.8)

4.3.5 การป้องกันปัญหา

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องการป้องกันปัญหาเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ในโรงเรียนนี้ ปีที่ผ่านมา มีการรณรงค์ป้องกันกรรมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวันอันสมควรมอง นักเรียนหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่รู้ว่า มีการรณรงค์ป้องกันปัญหา จำนวน 223 คน คิดเป็นร้อยละ 67.4 ที่ตอบว่าไม่มี จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 (ตารางที่ 4.8)

4.3.6 การแก้ไขปัญหา

จากการศึกษาเกี่ยวกับความรู้เรื่องการแก้ไขปัญหาเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

ในกรณีที่เกิดปัญหาขึ้นกับนักเรียนในความปกครอง ครูได้เข้าไปช่วยในการแก้ไขหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่มีการเข้าไปช่วยแก้ไขปัญหา จำนวน 237 คน คิดเป็นร้อยละ 71.6 ที่ไม่มีการเข้าไปช่วยแก้ไขปัญหา จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 (ตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8

จำนวน ร้อยละ ข้อมูลความรู้เรื่องเพศเกี่ยวกับสถานการณ์ สาเหตุ การป้องกัน
และการแก้ไขปัญหาของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
สถานการณ์ปัญหา ในปีที่ผ่านมา มีนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนหรือไม่			
-มี	166	50.2	
-ไม่มี	77	23.2	
-ไม่ทราบ	88	26.6	
รวม	331	100.0	
สาเหตุของปัญหา สาเหตุของปัญหาจากสถานการณ์เรื่องเพศในปีที่ผ่านมา มีนักเรียนที่มีปัญหาเรื่องเพศสัมพันธ์ระหว่างเรียนหรือไม่			มีผู้ตอบไม่มีไม่ทราบทั้งหมด 165 คน
-ตัวเด็กเอง	46	13.9	
-เพื่อน	27	8.2	
-ครอบครัว	43	13.0	
-สื่อ	49	14.8	
-อื่น ๆ	1	0.3	
-ไม่มี, ไม่ทราบ	165	49.8	
รวม	331	100.0	
การป้องกันปัญหา ในโรงเรียนนี้ ปีที่ผ่านมา มีการรณรงค์ป้องกันการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรของนักเรียน			
-มี	223	67.4	
-ไม่มี	108	32.6	
รวม	331	100.0	

ตารางที่ 4.8 (ต่อ)

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
การแก้ไขปัญหา ในกรณีที่เกิดปัญหาขึ้นกับนักเรียนในความ ปกครอง ครูได้เข้าไปช่วยในการแก้ไข หรือไม่			
-มี	237	71.6	
-ไม่มี	94	28.4	
รวม	331	100.0	

4.4 ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศ

ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดประกอบด้วย

1. เพศศึกษา
2. จริยธรรมทางเพศ
3. สถานการณ์ของปัญหา
4. สาเหตุของปัญหา
5. การป้องกันปัญหา
6. การแก้ไขปัญหา

4.4.1 เพศศึกษา

จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศศึกษาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. การสอนเรื่องเพศศึกษา ทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 43.9 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 26.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 23.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ค่าเฉลี่ย 3.88 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2. การเรียนเพศศึกษา ทำให้เข้าใจเพศเดียวกันรวมทั้งเพศตรงข้ามด้วย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 165 คน คิดเป็นร้อยละ 49.8 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 13.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 4.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเรียนเพศศึกษาทำให้เข้าใจเพศเดียวกันรวมทั้งเพศตรงข้ามด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

3. เรื่องเพศศึกษา เป็นส่วนหนึ่งของการเจริญเติบโตของมนุษย์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนเท่ากับเห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ค่าเฉลี่ย 4.23 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการเรียนเพศศึกษาเป็นส่วนหนึ่งของการเจริญเติบโตของมนุษย์อยู่ในระดับมาก

4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา สามารถช่วยป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 132 คน คิดเป็นร้อยละ 39.9 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ค่าเฉลี่ย 4.07 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการรู้เรื่องเพศศึกษาสามารถช่วยป้องกันการถูกล่วงละเมิดทางเพศได้อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5. การสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นเรื่องที่จำเป็น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ

1.2 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 4.27 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียน เป็นเรื่องจำเป็นอยู่ในระดับมาก

6. การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีผลต่ออนาคตของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 227 คน คิดเป็นร้อยละ 68.6 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีผลต่ออนาคตของนักเรียนอยู่ในระดับมาก

7. เรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องจำเป็นที่เด็กควรรู้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 166 คน คิดเป็นร้อยละ 50.2 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ค่าเฉลี่ย 4.30 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการสอนเรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องจำเป็นที่เด็กควรรู้ที่อยู่ในระดับมาก

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.22 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีทัศนคติเรื่องเพศศึกษาอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.9)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศศึกษา พบว่า ทัศนคติเรื่องเพศศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ การมีเพศสัมพันธ์ในวัยเรียนมีผลต่ออนาคตของนักเรียนอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.62) เรื่องเพศศึกษาเป็นเรื่องจำเป็นที่เด็กควรรู้ที่อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.30) การสอนเรื่องเพศศึกษาในโรงเรียนเป็นเรื่องที่จำเป็นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.27) และความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศศึกษาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ การสอนเรื่องเพศศึกษา ทำให้ผู้เรียนสามารถแสดงพฤติกรรมทางเพศที่เหมาะสมได้ เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.88) (ตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9
จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็น
เกี่ยวกับทัศนคติเรื่องเพศศึกษา

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ เรื่องเพศศึกษา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. การสอนเรื่องเพศศึกษา ทำให้ผู้เรียน สามารถแสดง พฤติกรรมทางเพศที่ เหมาะสมได้	26.4 (87)	43.9 (145)	23.4 (77)	3.9 (13)	2.4 (8)	3.88	100.0 (331)
2. การเรียนเพศศึกษา ทำให้ เข้าใจเพศเดียวกัน รวมทั้ง เพศตรงข้ามด้วย	32.9 (109)	49.8 (165)	13.9 (46)	2.7 (9)	0.6 (2)	4.12	100.0 (331)
3. เรื่องเพศศึกษา เป็นส่วนหนึ่ง ของการเจริญเติบโตของ มนุษย์	41.7 (138)	44.4 (147)	10.3 (34)	1.8 (6)	1.8 (6)	4.23	100.0 (331)
4. ความรู้เรื่องเพศศึกษา สามารถช่วยป้องกันการ ถูกล่วงละเมิดทางเพศได้	36.3 (120)	39.9 (132)	19.3 (64)	3.6 (12)	0.9 (3)	4.07	100.0 (331)
5. การสอนเรื่องเพศศึกษา ในโรงเรียนเป็นเรื่องที่จำเป็น	45.3 (150)	38.4 (127)	14.5 (48)	1.2 (4)	0.6 (2)	4.27	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 4.22

4.4.2 จริยธรรมทางเพศ

จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติเรื่อง จริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ปัญหาโสเภณีที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ปัจจุบันคิดว่าเขาได้ทำในสิ่งที่ผิดหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าผิด จำนวน 195 คน คิดเป็นร้อยละ 59.1 ที่คิดว่าไม่ผิด จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 40.9

2. ผู้หญิงหรือผู้ชายที่แต่งงานแล้วแต่ไปแอบชอบคนอื่นอีกผิดหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าผิด จำนวน 234 คน คิดเป็นร้อยละ 70.9 ที่คิดว่าไม่ผิด จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 29.1

3. ผู้ที่นิยมอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน เพื่อจะดูว่าเข้ากันได้หรือเปล่ามีความเหมาะสมหรือไม่ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่คิดว่าเหมาะสม จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 77.3 ที่คิดว่าไม่เหมาะสม จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 (ตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10

จำนวน ร้อยละ ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องจริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะข้อมูล	จำนวน (คน)	ร้อยละ	หมายเหตุ
ปัญหาโสเภณีที่เกิดขึ้นในสังคมไทย ปัจจุบัน คิดว่าเขาได้ทำในสิ่งที่ผิดหรือไม่ -ผิด	195	59.1	มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
-ไม่ผิด	135	40.9	
รวม	330	100.0	
ผู้หญิงหรือผู้ชายที่แต่งงานแล้ว แต่ไปแอบ ชอบคนอื่นอีก ผิดหรือไม่ -ผิด	234	70.9	มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
-ไม่ผิด	96	29.1	
รวม	330	100.0	
ผู้ที่นิยมอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงาน เพื่อจะดูว่า เข้ากันได้หรือเปล่า มีความเหมาะสมหรือไม่ -เหมาะสม	255	77.3	มีผู้ไม่ตอบ 1 คน
-ไม่เหมาะสม	75	22.7	
รวม	330	100.0	

4.4.3 สถานการณ์ของปัญหา

จากการศึกษาทัศนคติเกี่ยวกับสถานการณ์ปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. สถิติของนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร แนวโน้มอายุของเด็กน้อยลง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ 45.9 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ค่าเฉลี่ย 4.15 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสถิติของนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรมีแนวโน้มอายุของเด็กน้อยลงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก
2. เด็กนักเรียนหญิงมีความเสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 49.5 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.22 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเด็กนักเรียนหญิงมีความเสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับมาก
3. เด็กนักเรียนชาย มีความเสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ย 4.08 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเด็กนักเรียนชายมีความเสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก
4. ปัญหาเด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรทำให้เกิดปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมาย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 177 คน คิดเป็นร้อยละ 53.5 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.41 แสดงว่า

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ทำให้เกิดปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมายอยู่ในระดับมาก

5. ปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรทำให้เกิดปัญหาโรคเอดส์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 42.0 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.26 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรทำให้เกิดปัญหาโรคเอดส์อยู่ในระดับมาก

6. ปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ทำให้เกิดปัญหาประชากรเด็กกำพร้าเพิ่มมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรทำให้เกิดปัญหาประชากรเด็กกำพร้าเพิ่มมากขึ้นอยู่ในระดับมาก

7. ภาครัฐ ยังไม่มีมาตรการในการป้องกันแก้ไขเรื่องเด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างชัดเจน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ย 4.14 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นว่า ภาครัฐยังไม่มีความมาตรการในการป้องกันแก้ไขเรื่องเด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างชัดเจนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

8. ปัจจุบันรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์มีลักษณะแอบแฝงผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้เผยแพร่สู่ นักเรียนได้โดยตรง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 200 คน คิดเป็นร้อยละ 60.4 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวน

น้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ย 4.51 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจุบันรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์มีลักษณะแอบแฝงผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้เผยแพร่สู่นักเรียนได้โดยตรงอยู่ในระดับมาก

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านสถานการณ์ปัญหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.26 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก (ตารางที่ 4.11)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านสถานการณ์ปัญหา พบว่าทัศนคติด้านสถานการณ์ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ปัจจุบันรูปแบบการมีเพศสัมพันธ์มีลักษณะแอบแฝงผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้เผยแพร่สู่ นักเรียนได้โดยตรงอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.51) ปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ทำให้เกิดปัญหาการทำแท้งผิดกฎหมายอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.41) ปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรทำให้เกิดปัญหาประชากรเด็กกำพร้าเพิ่มมากขึ้นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.33) และความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านสถานการณ์ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เด็กนักเรียนชายมีความเสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.08) (ตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านสถานการณ์ปัญหา

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสถานการณ์ปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. สถิติของนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร มีแนวโน้มอายุของเด็กน้อยลง	36.9 (122)	45.9 (152)	13.6 (45)	2.4 (8)	1.2 (4)	4.15	100.0 (330)
2. เด็กนักเรียนหญิงมีความเสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร	36.6 (121)	49.5 (164)	13.0 (43)	0.9 (3)		4.22	100.0 (331)

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสถานการณ์ปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
3. เด็กนักเรียนชายมีความ เสี่ยงกับการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควร	34.4 (114)	42.0 (139)	20.8 (69)	2.4 (8)	0.3 (1)	4.08	100.0 (331)
4. ปัญหาเด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควร ทำให้เกิด ปัญหาการทำแท้งผิด กฎหมาย	53.5 (177)	35.3 (117)	9.4 (31)	1.8 (6)	0.3 (1)	4.41	100.0 (330)
5. ปัญหาเด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควร ทำให้เกิด ปัญหาโรคเอดส์	42.0 (139)	43.5 (144)	12.1 (40)	2.4 (8)		4.26	100.0 (330)
6. ปัญหาเด็กนักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควร ทำให้เกิด ปัญหาประชากรเด็กกำพร้า มากขึ้น	46.5 (154)	40.5 (134)	12.4 (41)	0.6 (2)		4.33	100.0 (330)
7. ภาครัฐยังไม่มีมาตรฐานใน การป้องกันแก้ไขเรื่องเด็ก นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควรอย่าง ชัดเจน	38.7 (128)	40.2 (133)	17.5 (58)	3.3 (11)	0.3 (1)	4.14	100.0 (330)
8. ปัจจุบันรูปแบบการมีเพศ สัมพันธ์ มีลักษณะแอบแฝง ผ่านสื่อต่าง ๆ ทำให้เผยแพร่ สู่นักเรียนได้โดยตรง	60.4 (200)	31.4 (104)	6.9 (23)	0.9 (3)	0.3 (1)	4.51	100.0 (330)

ค่าเฉลี่ยรวม = 4.26

4.4.4 สาเหตุของปัญหา

จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านสาเหตุของปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ไม่ได้ได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวแสวงหาความรัก ความอบอุ่น จากเพื่อนต่างเพศเป็นการทดแทน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 43.8 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 16.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 4.10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะไม่ได้ได้รับความรัก ความอบอุ่นจากครอบครัวแสวงหาความรัก ความอบอุ่น จากเพื่อนต่างเพศเป็นการทดแทนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2. ในสังคมเมืองมีสิ่งยั่วยุและชักจูงเด็กให้เข้าสู่ภาวะความเสี่ยงต่อกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 199 คน คิดเป็นร้อยละ 60.1 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.53 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะในสังคมเมืองมีสิ่งยั่วยุและชักจูงเด็กให้เข้าสู่ภาวะความเสี่ยงต่อกรรมเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับมาก

3. โรงเรียนขาดความเอาใจใส่ให้นักเรียนที่มีปัญหาอย่างแท้จริง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ค่าเฉลี่ย 3.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าจะโรงเรียนขาดความเอาใจใส่ให้นักเรียนที่มีปัญหาอย่างแท้จริงอยู่ในระดับปานกลาง

4. เมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาขาดที่ปรึกษา จึงหันไปปรึกษาเพื่อนในวัยเดียวกันทำให้ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 168 คน คิดเป็นร้อยละ 50.8 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 111 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 47 คน คิดเป็นร้อยละ 14.2

เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.17 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาขาดที่ปรึกษาจึงหันไปปรึกษาเพื่อนในวัยเดียวกันทำให้ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่าย อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5. อิทธิพลจากสื่อ สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และแบบอย่างที่ได้เด็กพบเห็นไม่เหมาะสมในสังคม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 182 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 21 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.48 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าอิทธิพลจากสื่อ สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และแบบอย่างที่ได้เด็กพบเห็นไม่เหมาะสมในสังคมอยู่ในระดับมาก

6. สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดี เช่น ครอบครัว เพื่อน แต่เด็กทำไปเอง เพื่อสนองความต้องการทางเพศตามวัย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 34.7 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 32.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ค่าเฉลี่ย 3.55 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ดี เช่น ครอบครัว เพื่อน แต่เด็กทำไปเอง เพื่อสนองความต้องการทางเพศตามวัยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

7. คิดว่าตัวเด็กเป็นต้นเหตุ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 30.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 13.0 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ค่าเฉลี่ย 3.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าตัวเด็กเป็นต้นเหตุอยู่ในระดับปานกลาง

8. คิดว่าครูเป็นตัวเหตุของปัญหา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 80 คน คิดเป็นร้อยละ 24.2 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ค่าเฉลี่ย 2.02 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าครูเป็นต้นเหตุของปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย

9. คิดว่าผู้ปกครองเป็นต้นเหตุ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 ค่าเฉลี่ย 3.44 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าผู้ปกครองเป็นต้นเหตุอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

10. คิดว่าสื่อมวลชนเป็นต้นเหตุ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 146 คน คิดเป็นร้อยละ 44.1 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ค่าเฉลี่ย 3.96 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสื่อมวลชนเป็นต้นเหตุอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

11. คิดว่าเพื่อนเป็นต้นเหตุ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 54.1 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 17.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ย 3.87 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเพื่อนเป็นต้นเหตุอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านสาเหตุของปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.71 แสดงว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นในเรื่องนี้อยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.12)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านสาเหตุของปัญหา พบว่า ทัศนคติด้านสาเหตุของปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ในสังคมเมืองมีสิ่งยั่วยุ และชักจูงเด็กให้เข้าสู่ภาวะความเสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.53) อิทธิพลจากสื่อ สิ่งพิมพ์ ภาพยนต์ โทรทัศน์ และแบบอย่าง que เด็กพบเห็นไม่เหมาะสมในสังคมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.48) เมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาด้านที่ปรึกษา จึงหันไปปรึกษาเพื่อนในวัยเดียวกันทำให้ถูกชักจูงไปในทางที่ผิดได้ง่ายอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

(ค่าเฉลี่ย = 4.17) และความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านสาเหตุของปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ คิดว่าครูเป็นต้นเหตุของปัญหาอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย (ค่าเฉลี่ย = 2.02) (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านสาเหตุปัญหา

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสาเหตุปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. ไม่ได้ได้รับความรัก ความ อบอุ่น จากครอบครัว แสวงหาความรักความ อบอุ่นจากเพื่อนต่างเพศ เป็นการทดแทน	35.3 (117)	43.6 (145)	16.3 (54)	3.9 (13)	0.6 (2)	4.10	100.0 (331)
2. โนสังคมเมือง มีสิ่งยั่วยุดและ ชักจูงเด็กให้เข้าสู่ภาวะความ เสี่ยงต่อการมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควร	60.1 (199)	32.6 (108)	6.9 (23)	0.3 (1)		4.53	100.0 (331)
3. โรงเรียนขาดความเอาใจใส่ นักเรียนที่มีปัญหาอย่าง แท้จริง	10.6 (35)	32.9 (109)	39.0 (129)	13.6 (45)	3.9 (13)	3.33	100.0 (331)
4. เมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหา ขาดที่ปรึกษา จึงหันไป ปรึกษาเพื่อนในวัยเดียวกัน ทำให้ถูกชักจูงไปในทางที่ผิด ได้ง่าย	33.5 (111)	50.8 (168)	14.2 (47)	1.5 (5)		4.17	100.0 (331)

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสาเหตุปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
5. อิทธิพลจากสื่อ สิ่งพิมพ์ ภาพยนตร์ โทรทัศน์ และ แบบอย่าง que เด็กพบเห็น ไม่เหมาะสมในสังคม	55.0 (182)	38.1 (126)	6.3 (21)	0.6 (2)		4.48	100.0 (331)
6. สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ที่ เช่น ครอบครัว เพื่อน แต่เด็กทำ ไปเอง เพื่อสนองความต้องการ ทางเพศตามวัย	18.4 (61)	34.7 (115)	32.7 (104)	13.6 (45)	1.5 (5)	3.55	100.0 (331)
7. คิดว่าตัวเด็กเป็นต้นเหตุ	10.3 (34)	30.5 (101)	43.5 (144)	13.0 (43)	2.7 (9)	3.33	100.0 (331)
8. คิดว่าครูเป็นตัวเหตุของ ปัญหา	1.5 (5)	4.5 (15)	24.2 (80)	33.8 (112)	36.0 (119)	2.02	100.0 (331)
9. คิดว่าผู้ปกครองเป็นต้นเหตุ	12.4 (41)	36.9 (122)	35.6 (118)	12.4 (41)	2.7 (9)	3.44	100.0 (331)
10. คิดว่าสื่อมวลชนเป็น ต้นเหตุ	28.1 (93)	44.1 (146)	24.5 (81)	2.1 (7)	1.2 (4)	3.96	100.0 (331)
11. คิดว่าเพื่อนเป็นต้นเหตุ	17.8 (59)	54.1 (179)	25.1 (83)	2.7 (9)	0.3 (1)	3.87	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.71

4.4.5 การป้องกันปัญหา

จากการศึกษาเกี่ยวกับ ทัศนคติด้านการป้องกันปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. ปัจจุบันทุกหน่วยงานของรัฐมีการรณรงค์ เพื่อต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรของนักเรียนในวัยเรียนมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 136 คน คิดเป็นร้อยละ 41.1 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 27 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 3.66 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจุบันทุกหน่วยงานของรัฐมีการรณรงค์ เพื่อต่อต้านการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรของนักเรียนในวัยเรียนมากขึ้นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2. ปัจจุบันทุกหน่วยงานของรัฐมีการรณรงค์ เพื่อต่อต้านการค้าขายบริการทางเพศมากขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 43.6 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 30.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.2 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ค่าเฉลี่ย 3.63 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจุบันทุกหน่วยงานของรัฐมีการรณรงค์ เพื่อต่อต้านการค้าขายบริการทางเพศมากขึ้นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

3. ปัจจุบันโรงเรียน มีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางร่างกาย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 143 คน คิดเป็นร้อยละ 43.2 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 118 คน คิดเป็นร้อยละ 35.6 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 39 คน คิดเป็นร้อยละ 11.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ค่าเฉลี่ย 3.56 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเป็นปัจจุบันโรงเรียนมีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางร่างกายอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

4. ปัจจุบันโรงเรียน มีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางอารมณ์จิตใจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 134 คน คิดเป็นร้อยละ 40.5 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ค่าเฉลี่ย 3.49 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มี

ความคิดเห็นว่าปัจจุบันโรงเรียนมีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางอารมณ์จิตใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5. ปัจจุบันโรงเรียน มีการให้ความรู้เรื่องการปรับตัวในสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 3.57 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ปัจจุบันโรงเรียนมีการให้ความรู้เรื่องการปรับตัวในสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

6. ปัจจุบันภาครัฐและเอกชน ได้ร่วมมือกันลดปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร โดยมีการจัดกิจกรรมเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 51 คน คิดเป็นร้อยละ 15.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ค่าเฉลี่ย 3.55 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ปัจจุบันภาครัฐและเอกชนได้ร่วมมือกันลดปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร โดยมีการจัดกิจกรรมเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

7. การจัดกิจกรรมด้านบันเทิงและกีฬาของนักเรียนมีส่วนช่วยป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 42.4 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 29.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 5.8 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 3.80 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่การจัดกิจกรรมด้านบันเทิงและกีฬาของนักเรียนมีส่วนช่วยป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

8. การรณรงค์เรื่องสื่อภาพยนตร์ วีดีโอ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ หนังสืออ่านเล่นที่ยั่วเย้าทางเพศให้รู้จักเลือกรับสื่อที่เหมาะสมมีส่วนช่วยป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 152 คน คิดเป็นร้อยละ

45.9 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 79 คน คิดเป็นร้อยละ 23.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 15 คน คิดเป็นร้อยละ 4.5 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 3.91 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าการรณรงค์เรื่องสื่อภาพยนตร์ วีดีโอ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ หนังสืออ่านเล่นที่ยั่วยุทธทางเพศให้รู้จักเลือกรับสื่อที่เหมาะสมมีส่วนช่วยป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

9. ครูควรมีส่วนป้องกันในโรงเรียนอยู่ในระดับใด กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 40.8 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 29.0 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 3.93 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ครูควรมีส่วนป้องกันในโรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

10. ครูควรมีส่วนป้องกันนอกโรงเรียนอยู่ในระดับใด กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 150 คน คิดเป็นร้อยละ 45.3 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 66 คน คิดเป็นร้อยละ 19.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ค่าเฉลี่ย 3.11 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นที่ครูควรมีส่วนป้องกันนอกโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.13)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ย ความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา พบว่าทัศนคติด้านการป้องกันปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ครูควรมีส่วนป้องกันในโรงเรียนอยู่ในระดับใดอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.93) การรณรงค์เรื่องสื่อภาพยนตร์ วีดีโอ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ หนังสืออ่านเล่นที่ยั่วยุทธทางเพศให้รู้จักเลือกรับสื่อที่เหมาะสมมีส่วนช่วยป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.91) การจัดกิจกรรมด้านบันเทิงและกีฬาของนักเรียนมีส่วนช่วยป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์

ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.80) และความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านการป้องกันปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ครูควรมีส่วนป้องกันนอกโรงเรียนอยู่ในระดับใดอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.11) (ตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสาเหตุปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. ปัจจุบันทุกหน่วยงานของรัฐ มีการรณรงค์เพื่อต่อต้านการ มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน สมควรของนักเรียนใน วัยเรียนมากขึ้น	16.9 (56)	41.1 (136)	33.2 (110)	8.2 (27)	0.6 (2)	3.66	100.0 (331)
2. ปัจจุบันทุกหน่วยงานของรัฐ มีการรณรงค์เพื่อต่อต้านการ ค้าขายบริการทางเพศ มากขึ้น	15.2 (50)	43.6 (144)	30.9 (102)	9.1 (30)	1.2 (4)	3.63	100.0 (330)
3. ปัจจุบันโรงเรียนมีการให้ ความรู้เรื่องเพศศึกษา ธรรมชาติทางเพศของชาย- หญิงทางร่างกาย	11.8 (39)	43.2 (143)	35.6 (118)	7.6 (25)	1.8 (6)	3.56	100.0 (331)
4. ปัจจุบันโรงเรียนมีการให้ ความรู้เรื่องเพศศึกษา ธรรมชาติทางเพศของชาย- หญิงทางอารมณ์จิตใจ	10.3 (34)	39.0 (129)	40.5 (134)	9.4 (31)	0.9 (3)	3.49	100.0 (331)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสาเหตุปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
5. ปัจจุบันโรงเรียนมีการให้ ความรู้เรื่องการปรับตัวใน สังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ	11.2 (37)	42.9 (142)	37.8 (125)	7.6 (25)	0.6 (2)	3.57	100.0 (331)
6. ปัจจุบันภาครัฐและเอกชนได้ ร่วมมือกันลดปัญหานักเรียน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน สมควร โดยมีการจัด กิจกรรมเพื่อเบี่ยงเบนความ สนใจของนักเรียน	15.4 (51)	36.0 (119)	36.9 (122)	10.9 (36)	0.9 (3)	3.55	100.0 (331)
7. การจัดกิจกรรมด้านบันเทิง และกีฬาของนักเรียน มีส่วน ช่วยป้องกันปัญหานักเรียน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน สมควร	21.8 (72)	42.4 (140)	29.4 (97)	5.8 (19)	0.6 (2)	3.80	100.0 (330)
8. การรณรงค์เรื่องสื่อภาพยนตร์ วิดีโอ โทรทัศน์ สิ่งพิมพ์ หนังสืออ่านเล่นที่ยั่วยุทาง เพศให้รู้จักเลือกรับสื่อที่ เหมาะสมมีส่วนช่วยป้องกัน ปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควร	25.1 (83)	45.9 (152)	23.9 (79)	4.5 (15)	0.6 (2)	3.91	100.0 (331)
9. ครูควรมีส่วนป้องกันใน โรงเรียนอยู่ในระดับใด	27.5 (91)	40.8 (135)	29.0 (96)	2.1 (7)	0.6 (2)	3.93	100.0 (331)

ตารางที่ 4.13 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสาเหตุปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
10. ครูควรมีส่วนป้องกันนอก โรงเรียนอยู่ในระดับใด	10.6 (35)	19.9 (66)	45.3 (150)	17.5 (58)	6.6 (22)	3.11	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.62

4.4.6 การแก้ไขปัญหา

จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านการแก้ไขปัญหาของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1. สถานการณ์เด็กมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องแก้ไข กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 149 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 144 คน คิดเป็นร้อยละ 43.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าสถานการณ์เด็กมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องแก้ไขอยู่ในระดับมาก

2. ครูควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อยไม่มีผู้ตอบ ค่าเฉลี่ย 4.10 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าครูควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหาในโรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

3. ครูควรมีส่วนในการแก้ไขปัญหานอกโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และ

เห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 14 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 ค่าเฉลี่ย 3.29 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณครูมีส่วนในการแก้ไขปัญหานอกโรงเรียนอยู่ในระดับปานกลาง

4. เมื่อเกิดปัญหากับเด็กส่งคอมพิวเตอร์ให้อภัย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 37.6 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 36.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ค่าเฉลี่ย 3.77 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณครูมีส่วนในการแก้ไขปัญหาที่โรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

5. เมื่อเกิดปัญหากับเด็กครอบครัวให้อภัย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 2.7 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 4.03 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณครูมีส่วนในการแก้ไขปัญหาที่โรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

6. เมื่อเกิดปัญหากับเด็กครอบครัวสร้างบรรยากาศให้อบอุ่น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 206 คน คิดเป็นร้อยละ 62.2 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 93 คน คิดเป็นร้อยละ 28.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 24 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ย 4.50 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าคุณครูมีส่วนในการแก้ไขปัญหาที่โรงเรียนให้อบอุ่นอยู่ในระดับมาก

7. เมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาต้องรับฟังปัญหาของเด็ก กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 218 คน คิดเป็นร้อยละ 65.9 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 25.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ย 4.55

แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาต้องรับฟังปัญหาของเด็กอยู่ในระดับมาก

8. เมื่อเด็กมีปัญหาไม่มีการลงโทษรุนแรง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 138 คน คิดเป็นร้อยละ 41.7 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ค่าเฉลี่ย 4.08 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อเด็กมีปัญหาไม่มีการลงโทษรุนแรงอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

9. เมื่อเด็กมีปัญหาควรชี้แจงให้เห็นถึงผลที่จะเกิดขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 193 คน คิดเป็นร้อยละ 58.3 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ย 4.47 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อเด็กมีปัญหาควรชี้แจงให้เห็นถึงผลที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก

10. เมื่อเด็กมีปัญหาครูมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือแก้ไข กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 159 คน คิดเป็นร้อยละ 48.0 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย 4.29 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่าเมื่อเด็กมีปัญหาครูมีส่วนร่วมในการช่วยเหลือแก้ไขอยู่ในระดับมาก

11. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้นแนะนำให้หาทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 169 คน คิดเป็นร้อยละ 51.1 และรองลงมาเห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 1 คน คิดเป็น

ร้อยละ 0.3 ค่าเฉลี่ย 4.39 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกิดขึ้น
แนะนำให้หาทางเลือกที่ดีที่สุดในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสมอยู่ในระดับมาก

12. เมื่อเกิดปัญหากับเด็กมีการแนะนำด้านการวางแผนครอบครัว การป้องกันปัญหา
ตั้งครรภ์ การติดโรคกับเด็กอย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก
จำนวน 154 คน คิดเป็นร้อยละ 46.5 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน
111 คน คิดเป็นร้อยละ 33.5 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ
16.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 2.1 และเห็นด้วยอยู่ใน
ระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 5 คน คิดเป็นร้อยละ 1.5 ค่าเฉลี่ย 4.22 แสดงว่ากลุ่ม
ตัวอย่าง ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหาเกิดขึ้นเมื่อเกิดปัญหากับเด็กมีการแนะนำด้านการวางแผนครอบครัว
การป้องกันปัญหาดังครรภ์ การติดโรคกับเด็กอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

13. เมื่อเกิดปัญหากรณีเกิดการตั้งครรภ์มีการให้กำลังใจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่
เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน 140 คน คิดเป็นร้อยละ 42.3 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ใน
ระดับค่อนข้างมาก จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน
52 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ
3.3 และเห็นด้วยอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.6 ค่าเฉลี่ย
4.19 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหากรณีเกิดการตั้งครรภ์มีการให้
กำลังใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

14. เมื่อเกิดปัญหากรณีเกิดการตั้งครรภ์ มีการแนะนำให้คำปรึกษาด้านการวางแผน
ครอบครัวกับเด็กอย่างเหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก จำนวน
155 คน คิดเป็นร้อยละ 46.8 และรองลงมา เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 107
คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2
เห็นด้วยอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 และเห็นด้วยอยู่ในระดับ
น้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.2 ค่าเฉลี่ย 4.22 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง
ส่วนใหญ่มีความคิดเห็นว่ามีปัญหากรณีเกิดการตั้งครรภ์มีการแนะนำให้คำปรึกษาด้านการ
วางแผนครอบครัวกับเด็กอย่างเหมาะสมอยู่ในระดับมาก

ภาพรวมความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติด้านการแก้ไขปัญหา มี
ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.17 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับค่อนข้างมาก
(ตารางที่ 4.14)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านการแก้ไข้ปัญหา พบว่า ทัศนคติด้านการแก้ไข้ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ เมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาคต้องรับฟังปัญหาของเด็กอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.55) เมื่อเกิดปัญหาครอบครัวควรสร้างบรรยากาศให้อบอุ่นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.50) เมื่อเด็กมีปัญหาคควรชี้แจงให้เห็นถึงผลที่จะเกิดขึ้นอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.47) และความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านการแก้ไข้ปัญหาที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ครูควรมีส่วนในการแก้ไข้ปัญหาคนอกโรงเรียนอยู่ในระดับใดอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.29) (ตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามความคิดเห็นเกี่ยวกับทัศนคติด้านการแก้ไข้ปัญหา

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสาเหตุปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. สถานการณ์เด็กมีเพศสัมพันธ์เป็นเรื่องที่จำเป็นต้องแก้ไข้	45.0 (149)	43.5 (144)	10.3 (34)	1.2 (4)	-	4.33	100.0 (331)
2. ครูควรมีส่วนในการแก้ไข้ปัญหาในโรงเรียน	32.9 (109)	45.6 (151)	19.3 (64)	2.1 (7)	-	4.10	100.0 (331)
3. ครูควรมีส่วนในการแก้ไข้ปัญหาคนอกโรงเรียน	9.4 (31)	30.8 (102)	42.9 (142)	12.7 (42)	4.2 (14)	3.29	100.0 (331)
4. เมื่อเกิดปัญหาคกับเด็กสังคคควรรให้อภัย	21.8 (72)	37.6 (124)	36.4 (120)	3.3 (11)	0.9 (3)	3.77	100.0 (330)
5. เมื่อเกิดปัญหาคกับเด็กครอบครัวควรรให้อภัย	34.4 (114)	37.2 (123)	25.1 (83)	2.7 (9)	0.6 (2)	4.03	100.0 (331)
6. เมื่อเกิดปัญหาคครอบครัวควรรสร้างบรรยากาศให้อบอุ่น	32.2 (206)	28.1 (93)	7.3 (24)	2.1 (7)	0.3 (1)	4.50	100.0 (331)

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสาเหตุปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
7. เมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหา ต้องรับฟังปัญหาของเด็ก	65.9 (218)	25.1 (83)	6.9 (23)	1.8 (6)	0.3 (1)	4.55	100.0 (331)
8. เมื่อเด็กมีปัญหา ไม่มีการ ลงโทษรุนแรง	41.7 (138)	31.1 (103)	21.8 (72)	3.9 (13)	1.5 (5)	4.08	100.0 (331)
9. เมื่อเด็กมีปัญหา ควรชี้แจง ให้เห็นถึงผลที่จะเกิดขึ้น	58.3 (193)	31.4 (104)	9.1 (30)	0.9 (3)	0.3 (1)	4.47	100.0 (331)
10. เมื่อเด็กมีปัญหา ครูมี ส่วนร่วมในการช่วยเหลือ แก้ไข	41.4 (137)	48.0 (159)	8.5 (28)	1.5 (5)	0.6 (2)	4.29	100.0 (331)
11. เมื่อมีปัญหาเกิดขึ้น แนะนำให้หาทางเลือกที่ดี ที่สุดในการแก้ไขปัญหาที่ เหมาะสม	51.1 (169)	38.7 (128)	8.8 (29)	1.2 (4)	0.3 (1)	4.39	100.0 (331)
12. เมื่อเกิดปัญหากับเด็ก มี การแนะนำด้านการ วางแผนครอบครัว การ ป้องกันปัญหาดังครรรค์ การติดโรคกับเด็กอย่าง เหมาะสม	46.5 (154)	33.5 (111)	16.3 (54)	2.1 (7)	1.5 (5)	4.22	100.0 (331)
13. เมื่อเกิดปัญหากรณีเกิด การตั้งครรรค์ มีการให้ กำลังใจ	42.3 (140)	38.1 (126)	15.7 (52)	3.3 (11)	0.6 (2)	4.19	100.0 (331)

ตารางที่ 4.14 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติ ด้านสาเหตุปัญหา	ระดับความคิดเห็น					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
14. เมื่อเกิดปัญหากรณีเกิด การตั้งครม. มีการแนะนำ ให้คำปรึกษาด้านการ วางแผนครอบครัวกับเด็ก อย่างเหมาะสม	46.8 (155)	32.3 (107)	17.2 (57)	2.4 (8)	1.2 (4)	4.22	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 4.17

4.5 ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ข้อมูลเกี่ยวกับบทบาทของครูที่ปฏิบัติที่ทำอยู่ ซึ่งจะทำให้ปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรลดน้อยลง โดยที่ครูจะต้องมีบทบาทสำคัญ เพื่อลดปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรในโรงเรียนสังกัดกรุงเทพมหานคร ซึ่งผู้ศึกษาได้กำหนดตัวชี้วัดประกอบด้วย

4.5.1 ด้านการป้องกันปัญหา

1. ร่วมคิด/ และกำหนดนโยบาย

ครูต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมคิด/กำหนดนโยบายกับทางโรงเรียน หน่วยงานอื่น ๆ และชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งครูได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ร่วมคิด/ และกำหนดนโยบาย ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) ร่วมคิด/และกำหนดนโยบายกับทางโรงเรียน ในการป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และรองลงมาปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 ปฏิบัติ

อยู่ในระดับน้อย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ค่าเฉลี่ย 2.87 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมคิด /กำหนดนโยบาย กับทางโรงเรียน ในการป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควร อยู่ในระดับปานกลาง

2) ร่วมเสนอแนะแนวทางให้กับทางโรงเรียน เพื่อกำหนดนโยบายในการป้องกันปัญหา กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 113 คน คิดเป็นร้อยละ 34.1 และรองลงมาปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมากจำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 22.1 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 71 คน คิดเป็นร้อยละ 21.5 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ค่าเฉลี่ย 2.78 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมเสนอแนะแนวทางให้กับทางโรงเรียน เพื่อกำหนดนโยบายในการป้องกันปัญหา อยู่ในระดับปานกลาง

3) ร่วมเสนอแนะแนวทางให้กับทางโรงเรียน ให้สอดแทรกเนื้อหาเรื่องคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนทุกคาบที่เข้าสอน กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และรองลงมาปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 91 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 15.1 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 9.7 ค่าเฉลี่ย 3.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมเสนอแนะแนวทางให้กับทางโรงเรียนให้สอดแทรกเนื้อหาเรื่องคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนทุกคาบที่เข้าสอน อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวมการปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครู ต่อการเป็นผู้ร่วมคิด/กำหนดนโยบาย มีค่าเฉลี่ยรวม 2.92 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.15)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ย บทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมคิด/กำหนดนโยบาย มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ร่วมเสนอแนะแนวทางให้กับทางโรงเรียนให้สอดแทรกเนื้อหาเรื่องคุณธรรมจริยธรรมในการเรียนทุกคาบที่เข้าสอน อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.12) ร่วมคิด/กำหนดนโยบายกับทางโรงเรียนในการป้องกันปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.87) ร่วมเสนอแนะแนวทางให้กับทางโรงเรียนเพื่อกำหนดนโยบายในการป้องกันปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.78) และเป็นการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด (ตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู
ในการเป็นผู้ร่วมคิด/ และกำหนดนโยบาย

บทบาทการเป็นผู้ร่วมคิด / และกำหนดนโยบาย	ระดับการปฏิบัติ					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. ร่วมคิด / และกำหนด นโยบายกับทางโรงเรียนใน การป้องกันปัญหานักเรียนมี เพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน สมควร	6.6 (22)	21.8 (72)	37.5 (124)	19.6 (65)	14.5 (48)	2.87	100.0 (331)
2. ร่วมเสนอแนะแนวทางให้กับ ทางโรงเรียนเพื่อกำหนด นโยบายในการป้องกัน ปัญหา	5.4 (18)	22.1 (73)	34.1 (113)	21.5 (71)	16.9 (56)	2.78	100.0 (331)
3 ร่วมเสนอแนะแนวทางให้กับ ทางโรงเรียนให้สอดแทรก เนื้อหาเรื่องคุณธรรมจริย- ธรรมในการเรียนทุกคาบ ที่สมควร	9.7 (32)	27.5 (91)	37.5 (124)	15.1 (50)	10.3 (34)	3.12	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.92

2. ร่วมวางแผนงาน

ครูต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมวางแผนงานกับทางโรงเรียน หน่วยงานอื่น ๆ และ
ชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรซึ่งครูได้ปฏิบัติหน้าที่
เป็นผู้ร่วมวางแผนงาน ผลการศึกษาปรากฏ ดังนี้

1) ร่วมสำรวจข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเป็นกลุ่มเสี่ยง ในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน
สมควรแล้วนำมาวางแผนเพื่อป้องกันปัญหา กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับ

ปานกลาง จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ค่าเฉลี่ย 2.75 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสำรวจข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเป็นกลุ่มเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรแล้วนำมาวางแผนเพื่อป้องกันปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง

2) ร่วมมือกับครูที่ร่วมสอนเพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 22.4 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 21.1 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ค่าเฉลี่ย 2.85 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมมือกับครูที่ร่วมสอน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง

3) ร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 38.1 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ค่าเฉลี่ย 2.82 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง

4) ร่วมมือกับนักเรียน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกัน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 120 คน คิดเป็นร้อยละ 36.3 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 76 คน คิดเป็นร้อยละ 23.0 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 18.1 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 15.7 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 ค่าเฉลี่ย 2.88 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมมือกับนักเรียน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมวางแผนงาน มีค่าเฉลี่ยรวม 2.83 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.16)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ย บทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมวางแผนงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในลำดับแรก ได้แก่ ร่วมมือกับนักเรียน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.88) ร่วมมือกับครูที่ร่วมสอนเพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.85) ร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียนเพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกันอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.82) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ร่วมสำรวจข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเป็นกลุ่มเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรแล้วนำมาวางแผนเพื่อป้องกันปัญหาอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.75) (ตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู
ในการเป็นผู้ร่วมวางแผนงาน

บทบาทการเป็นผู้ร่วมวางแผน	ระดับการปฏิบัติ					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
1. ร่วมสำรวจข้อมูลนักเรียนที่มีปัญหาเป็นกลุ่มเสี่ยงในการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร แล้วนำมาวางแผนเพื่อป้องกันปัญหา	7.9 (26)	18.4 (61)	34.4 (114)	19.0 (63)	20.2 (67)	2.75	100.0 (331)
2. ร่วมมือกับครูที่ร่วมสอน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกัน	5.1 (17)	22.4 (74)	37.8 (125)	21.1 (70)	13.6 (45)	2.85	100.0 (331)
3. ร่วมมือกับผู้ปกครองนักเรียน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกัน	5.4 (18)	21.8 (72)	38.1 (126)	18.7 (62)	16.0 (53)	2.82	100.0 (331)
4. ร่วมมือกับนักเรียน เพื่อวางแผนในการป้องกันปัญหาร่วมกัน	6.9 (23)	23.0 (76)	36.3 (120)	18.1 (60)	15.7 (52)	2.88	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 2.83

3. ร่วมจัดกิจกรรม

ครูต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมจัดกิจกรรมกับทางโรงเรียน หน่วยงานอื่น ๆ และชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งครูได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรม ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) ร่วมมือกับทางโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีกิจกรรมทำในโรงเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 129 คน คิดเป็นร้อยละ 39.0 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 19.3 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 23 คน คิดเป็นร้อยละ 6.9 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ค่าเฉลี่ย 3.63 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมมือกับทางโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีกิจกรรมทำในโรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2) ร่วมรณรงค์ให้ครู เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 125 คน คิดเป็นร้อยละ 37.8 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 28.4 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ค่าเฉลี่ย 3.13 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมรณรงค์ให้ครู เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับปานกลาง

3) ร่วมรณรงค์ให้ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ค่าเฉลี่ย 3.05 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมรณรงค์ให้ผู้ปกครอง เข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับปานกลาง

4) ร่วมรณรงค์ให้ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง

จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 69 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 19.6 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 41 คน คิดเป็นร้อยละ 12.4 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 28 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 ค่าเฉลี่ย 2.91 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมรณรงค์ให้ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยรวม 3.18 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.17)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรม มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ร่วมมือกับทางโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีกิจกรรมทำในโรงเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.63) ร่วมรณรงค์ให้ครูเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.13) ร่วมรณรงค์ให้ผู้ปกครองเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้นเพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.05) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ร่วมรณรงค์ให้ชุมชนเข้าร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียนนิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 2.91) (ตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครูในการเป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรม

บทบาทการเป็นผู้ร่วมจัดกิจกรรม	ระดับการปฏิบัติ					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
1. ร่วมมือกับทางโรงเรียนจัดกิจกรรมส่งเสริมให้นักเรียนมีกิจกรรมทำในโรงเรียน	19.3 (64)	39.0 (129)	30.8 (102)	6.9 (23)	3.9 (13)	3.63	100.0 (331)

ตารางที่ 4.17 (ต่อ)

บทบาทการเป็น ผู้ร่วมจัดกิจกรรม	ระดับการปฏิบัติ					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
2. ร่วมรณรงค์ให้ครู เข้าร่วม กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียน นิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันสมควร	9.1 (30)	27.4 (94)	37.8 (125)	16.0 (53)	8.8 (29)	3.13	100.0 (331)
3. ร่วมรณรงค์ให้ผู้ปกครองเข้า ร่วมกิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียน นิยมมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันสมควร	8.5 (28)	24.8 (82)	38.7 (128)	18.7 (62)	9.4 (31)	3.05	100.0 (331)
4. ร่วมรณรงค์ให้ชุมชนเข้าร่วม กิจกรรมที่โรงเรียนจัดขึ้น เพื่อป้องกันปัญหานักเรียน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอัน สมควร	8.5 (28)	19.6 (65)	38.7 (128)	20.8 (69)	12.4 (41)	2.91	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.18

4. ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

ครูต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษากับทางโรงเรียน หน่วยงาน
อื่น ๆ และชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งครูได้
ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) มีส่วนร่วมกับโรงเรียน มีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาธรรมชาติทางเพศของชาย-
หญิงทางร่างกาย กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 138 คน
คิดเป็นร้อยละ 41.7 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 62 คน คิดเป็น

ร้อยละ 18.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 ค่าเฉลี่ย 3.00 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางร่างกายอยู่ในระดับปานกลาง

2) มีส่วนร่วมกับโรงเรียน มีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางอารมณ์จิตใจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 20.5 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 26 คน คิดเป็นร้อยละ 7.9 ค่าเฉลี่ย 3.00 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางอารมณ์จิตใจอยู่ในระดับปานกลาง

3) มีส่วนร่วมกับโรงเรียน มีการให้ความรู้เรื่องการปรับตัวในสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 133 คน คิดเป็นร้อยละ 40.2 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 63 คน คิดเป็นร้อยละ 19.0 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 9.4 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 ค่าเฉลี่ย 3.03 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการมีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีการให้ความรู้เรื่องการปรับตัวในสังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศอยู่ในระดับปานกลาง

4) ร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีกิจกรรมร่วมกันในเรื่องทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้าม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 137 คน คิดเป็นร้อยละ 41.4 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 22.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 36 คน คิดเป็นร้อยละ 10.9 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ค่าเฉลี่ย 3.09 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีกิจกรรมร่วมกันในเรื่องทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้ามอยู่ในระดับปานกลาง

5) ร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีการให้เกียรติซึ่งกันและกัน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และรองลงมาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 3.0 ค่าเฉลี่ย 3.58 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีการให้เกียรติซึ่งกันและกันอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

6) ร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีค่านิยมบทบาททางเพศที่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 34.4 และรองลงมาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 31.4 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 57 คน คิดเป็นร้อยละ 17.2 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ค่าเฉลี่ย 3.47 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีค่านิยมบทบาททางเพศที่เหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยรวม 3.20 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.18)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีการให้เกียรติซึ่งกันและกันอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.58) ร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีค่านิยมบทบาททางเพศที่เหมาะสมอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.47) ร่วมสอนให้นักเรียนชาย-หญิงมีกิจกรรมร่วมกันในเรื่องทัศนคติที่ดีต่อเพศตรงข้ามอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.09) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางร่างกาย และมีส่วนร่วมกับโรงเรียนมีการให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาธรรมชาติทางเพศของชาย-หญิงทางอารมณ์จิตใจอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.00) (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู
ในการเป็นผู้ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา

บทบาทการเป็นผู้ร่วม ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ระดับการปฏิบัติ					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. มีส่วนร่วมกับโรงเรียน มีการ ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ธรรมชาติทางเพศของชาย- หญิงทางร่างกาย	10.3 (34)	18.7 (62)	41.7 (138)	18.4 (61)	10.9 (36)		100.0 (331)
2. มีส่วนร่วมกับโรงเรียน มีการ ให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา ธรรมชาติทางเพศของชาย- หญิงทางอารมณ์จิตใจ	7.9 (26)	20.5 (68)	44.4 (147)	17.2 (57)	10.0 (33)	3.00	100.0 (331)
3. มีส่วนร่วมกับโรงเรียน มีการ ให้ความรู้เรื่องการปรับตัวใน สังคมเกี่ยวกับเรื่องเพศ	8.8 (29)	22.7 (75)	40.2 (133)	19.0 (63)	9.4 (31)	3.03	100.0 (331)
4. ร่วมสอนให้นักเรียนชาย- หญิง มีกิจกรรมร่วมกันใน เรื่องทัศนคติที่ดีต่อเพศตรง ข้าม	10.9 (36)	22.7 (75)	41.4 (137)	14.5 (48)	10.6 (35)	3.09	100.0 (331)
5. ร่วมสอนให้นักเรียนชาย- หญิงมีการให้เกียรติซึ่งกัน และกัน	20.2 (67)	34.4 (114)	30.8 (102)	11.5 (38)	3.0 (10)	3.58	100.0 (331)
6. ร่วมสอนให้นักเรียนชาย- หญิง มีค่านิยมบทบาททาง เพศที่เหมาะสม	17.2 (57)	34.4 (114)	31.4 (104)	11.5 (38)	5.4 (18)	3.47	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.20

5. ร่วมสอนจริยธรรมทางเพศ

ครูต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศกับทางโรงเรียน หน่วยงานอื่น ๆ และชุมชนเพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งครูได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) มีส่วนร่วมสอนจริยธรรมทางเพศ ให้นักเรียนรู้จักละเอียดต่อการประพฤตินที่ไม่เหมาะสมกับวัยในเรื่องการประพฤตินอกใจในกาม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 109 คน คิดเป็นร้อยละ 32.9 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 30.8 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 61 คน คิดเป็นร้อยละ 18.4 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 5.1 ค่าเฉลี่ย 3.45 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการมีส่วนร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศ ให้นักเรียนรู้จักละเอียดต่อการประพฤตินที่ไม่เหมาะสมกับวัยในเรื่องการประพฤตินอกใจในกามอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2) ร่วมกับทางโรงเรียนรณรงค์ในการให้ความรู้เรื่องจริยธรรมทางเพศ ให้นักเรียนรู้จักผิดชอบชั่วดีไม่ประพฤตินอกใจในกามไม่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงาม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 38.8 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 ค่าเฉลี่ย 3.44 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมกับทางโรงเรียนรณรงค์ในการให้ความรู้เรื่องจริยธรรมทางเพศ ให้นักเรียนรู้จักผิดชอบชั่วดีไม่ประพฤตินอกใจในกามไม่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศมีค่าเฉลี่ยรวม 3.45 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.19)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ย บทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศ ให้นักเรียนรู้จักละเอียดต่อการประพฤตินที่ไม่เหมาะสมกับวัยในเรื่องการประพฤตินอกใจในกามอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.45) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ร่วมกับทางโรงเรียนรณรงค์ในการให้ความรู้เรื่อง

จริยธรรมทางเพศ ให้นักเรียนรู้จักผิดชอบชั่วดี ไม่ประพฤติผิดอันไม่เหมาะสมกับขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.44) (ตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู
ในการเป็นผู้ร่วมสอนจริยธรรมทางเพศ

บทบาทการเป็นผู้ร่วมสอน จริยธรรมทางเพศ	ระดับการปฏิบัติ					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. มีส่วนร่วมสอนเกี่ยวกับ จริยธรรมทางเพศให้นักเรียน รู้จักละอายต่อการประพฤติ ตนที่ไม่เหมาะสมกับวัยใน เรื่องการประพฤติผิดในกาม	18.4 (61)	30.8 (102)	32.9 (109)	12.7 (42)	5.1 (17)	3.45	100.0 (331)
2. ร่วมกับทางโรงเรียนรณรงค์ ในการให้ความรู้เรื่องจริย- ธรรมทางเพศให้นักเรียนรู้จัก ผิดชอบชั่วดี ไม่ประพฤติผิด อันไม่เหมาะสมกับ ขนบธรรมเนียมประเพณี อันดีงาม	17.0 (56)	29.7 (98)	38.8 (128)	9.1 (30)	5.5 (18)	3.44	100.0 (330)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.45

6. ร่วมสอนในการเลือกรับสื่อ

ครูต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสอนในการเลือกรับสื่อกับทางโรงเรียน หน่วยงาน
อื่น ๆ และชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งครูได้
ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ร่วมสอนในการเลือกรับสื่อ ผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) ร่วมสอนแนะนำสื่อที่เหมาะสมกับเยาวชน ว่าควรจะได้รับสื่อที่ดีมีประโยชน์ กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 127 คน คิดเป็นร้อยละ 38.4 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 32.3 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 16.9 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 ค่าเฉลี่ย 3.57 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสอนแนะนำสื่อที่เหมาะสมกับเยาวชนว่าควรจะได้รับสื่อที่ดีมีประโยชน์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2) ร่วมสอนแนะนำบอกถึงโทษของสื่อที่ไม่ดีให้นักเรียนได้เข้าใจ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 128 คน คิดเป็นร้อยละ 38.7 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 31.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 67 คน คิดเป็นร้อยละ 20.2 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 7.6 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 6 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ค่าเฉลี่ย 3.68 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสอนแนะนำบอกถึงโทษของสื่อที่ไม่ดีให้นักเรียนได้เข้าใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

3) ร่วมสอนแนะนำการเลือกรับสื่อที่เหมาะสมกับวัยของเด็กนักเรียน กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 124 คน คิดเป็นร้อยละ 37.5 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 62 คน คิดเป็นร้อยละ 18.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 8.8 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.4 ค่าเฉลี่ย 3.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมสอนแนะนำการเลือกรับสื่อที่เหมาะสมกับวัยของเด็กนักเรียนอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

4) ร่วมรณรงค์ต่อต้านเรื่องสื่อ ภาพยนต์ วีดีโอ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านเล่น ที่ช่วยทางเพศให้นักเรียนตระหนักถึงโทษของสื่อเหล่านี้ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 119 คน คิดเป็นร้อยละ 36.1 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 29.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 55 คน คิดเป็นร้อยละ 16.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 12.1 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ค่าเฉลี่ย 3.40 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมรณรงค์ต่อต้านเรื่องสื่อ ภาพยนต์ วีดีโอ

โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านเล่นที่ช่วยทางเพศให้นักเรียนตระหนักถึงโทษของสื่อเหล่านี้ อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมสอน ในการเลือกรับสื่อ มีค่าเฉลี่ยรวม 3.57 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่าง ส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.20)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ร่วมสอนในการเลือกรับสื่อ มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ร่วมสอนแนะนำบอกถึงโทษของสื่อที่ไม่ดีให้นักเรียนได้เข้าใจอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.68) ร่วมสอนแนะนำการเลือกรับสื่อที่เหมาะสมกับวัยของเด็กนักเรียน อยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.62) ร่วมสอนแนะนำสื่อที่เหมาะสมกับเยาวชนว่าควรจะเลือกรับสื่อที่ดีมีประโยชน์อยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.57) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดได้แก่ ร่วมรณรงค์ต่อต้านเรื่องสื่อ ภาพยนต์ วีดีโอ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่านเล่นที่ช่วยทางเพศให้นักเรียนตระหนักถึงโทษของสื่อเหล่านี้อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.40) (ตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู ในการเป็นผู้ร่วมสอนเกี่ยวกับการเลือกรับสื่อ

บทบาทการเป็นผู้ร่วมสอน การเลือกรับสื่อ	ระดับการปฏิบัติ					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. ร่วมสอนแนะนำสื่อที่ เหมาะสมกับเยาวชนว่าควร จะเลือกรับสื่อที่ดีมีประโยชน์	16.9 (56)	38.4 (127)	32.3 (107)	8.8 (29)	3.6 (12)	3.57	100.0 (331)
2. ร่วมสอนแนะนำบอกถึงโทษ ของสื่อที่ไม่ดีให้นักเรียนได้ เข้าใจ	20.2 (67)	38.7 (128)	31.7 (105)	7.6 (25)	1.8 (6)	3.68	100.0 (331)
3. ร่วมสอนแนะนำบอกถึงโทษ ของสื่อที่ไม่ดีให้นักเรียนได้ เข้าใจ	18.7 (62)	37.5 (124)	32.6 (108)	8.8 (29)	2.4 (8)	3.62	100.0 (331)

ตารางที่ 4.20 (ต่อ)

บทบาทการเป็นผู้ร่วมสอน การเลือกปรับสื่อ	ระดับการปฏิบัติ					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
4. ร่วมรณรงค์ต่อต้านเรื่องสื่อ ภาพยนตร์ วีดีโอ โทรศัพท์ หนังสือพิมพ์ หนังสืออ่าน เล่นที่ยั่วยวาทงเพศให้ นักเรียนตระหนักถึงโทษของ สื่อเหล่านี้	16.7 (55)	29.7 (98)	36.1 (119)	12.1 (40)	5.4 (18)	3.40	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.57

4.5.2 ด้านการแก้ไข้ปัญหา

1. เป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง

ครูจะต้องเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางให้กับนักเรียน เพื่อแนะนำให้นักเรียนรู้จักใช้สติปัญญาเพื่อแก้ไข้ปัญหา สั่งสอนให้เด็กนักเรียนให้เห็นถึงโทษ และผลกระทบของปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งครูแสดงบทบาทในการเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง โดยมีการปฏิบัติหน้าที่ ดังผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) ให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเกิดปัญหาไปแล้ว ให้นักเรียนหาทางเลือกในการแก้ไข้ปัญหาที่เหมาะสม แนะนำด้านการวางแผนครอบครัว การป้องกันปัญหาที่จะตามมา เช่น การตั้งครรภ์ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 121 คน คิดเป็นร้อยละ 36.6 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 24.8 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 13.6 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 10.6 ค่าเฉลี่ย 3.17 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเกิดปัญหาไปแล้วให้นักเรียนหาทางเลือกในการแก้ไข้ปัญหาที่เหมาะสม แนะนำด้านการวางแผนครอบครัว การป้องกันปัญหาที่จะตามมา เช่น การตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง

2) ร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีปัญหา ด้านต่าง ๆ กลุ่มตัวอย่าง ที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 114 คน คิดเป็น ร้อยละ 34.4 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 28.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 และปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 9.1 ค่าเฉลี่ย 3.06 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการร่วมมือ กับฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนเพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ในระดับ ปานกลาง

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครู ต่อการเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทาง มี ค่าเฉลี่ยรวม 3.12 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.21)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางมี ค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ ให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเกิดปัญหาไปแล้วให้นักเรียนหาทางเลือกในการ แก้ไขปัญหาที่เหมาะสม แนะนำด้านการวางแผนครอบครัว การป้องกันปัญหาที่จะตามมา เช่น การตั้งครรภ์อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.17) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวของโรงเรียนเพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีปัญหาด้านต่าง ๆ อยู่ใน ระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.06) (ตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู
ในการเป็นผู้แนะแนวและให้คำปรึกษา

บทบาทการเป็นผู้แนะแนว แนวทาง / ให้คำปรึกษา	ระดับการปฏิบัติ					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
1. ให้คำปรึกษาแนะนำเมื่อเกิดปัญหาไปแล้วให้นักเรียนหาทางเลือกในการแก้ไขปัญหาที่เหมาะสม แนะนำด้านการวางแผนครอบครัว การป้องกันปัญหาที่จะตามมา เช่น การตั้งครรภ์	13.6 (45)	24.8 (82)	36.6 (121)	14.5 (48)	10.6 (35)	3.17	100.0 (331)
2. ร่วมมือกับฝ่ายแนะแนวของโรงเรียน เพื่อหาทางช่วยเหลือเด็กนักเรียนที่มีปัญหาต่าง ๆ	9.1 (30)	28.7 (95)	34.4 (114)	14.5 (48)	13.3 (44)	3.06	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.12

2. เป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรม

ครูจะต้องเป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรมให้กับนักเรียน สั่งสอนให้เด็กนักเรียนเห็นถึงโทษ และผลกระทบของปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งครูแสดงบทบาทในการเป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรม โดยมีการปฏิบัติหน้าที่ ดังผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) พบเด็กที่มีปัญหาเกิดขึ้นก็จะส่งเสริมให้เด็กมีจริยธรรมมีการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 147 คน คิดเป็นร้อยละ 44.4 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 53 คน คิดเป็นร้อยละ 16.0 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 11 คน

คิดเป็นร้อยละ 3.3 ค่าเฉลี่ย 3.66 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่เมื่อพบเด็กที่มีปัญหาเกิดขึ้นก็จะส่งเสริมให้เด็กมีจริยธรรมมีการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้องอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2) มีส่วนร่วมในการส่งเสริมอบรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาเกิดขึ้นแล้วให้ประพฤติปฏิบัติตัวให้เหมาะสมถูกต้องถ้ามีปัญห่อื่นตามมา เช่น การตั้งครุภรณ์ (ไม่ให้เกิดการทำแท้ง) กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 123 คน คิดเป็นร้อยละ 37.2 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 103 คน คิดเป็นร้อยละ 31.1 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 38 คน คิดเป็นร้อยละ 11.5 ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 10.3 และปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ค่าเฉลี่ย 3.24 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ในการมีส่วนร่วมในการส่งเสริมอบรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาเกิดขึ้นแล้วให้ประพฤติปฏิบัติตัวให้เหมาะสมถูกต้องถ้ามีปัญห่อื่นตามมา เช่น การตั้งครุภรณ์ (ไม่ให้เกิดการทำแท้ง) อยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูต่อکار เป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรม มีค่าเฉลี่ยรวม 3.45 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.22)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยบทบาทของครูต่อکارเป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ได้แก่ พบเด็กที่มีปัญหาเกิดขึ้น ก็จะส่งเสริมให้เด็กมีจริยธรรม มีการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้องอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.66) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ มีส่วนร่วมในการส่งเสริมอบรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาเกิดขึ้นแล้วให้ประพฤติปฏิบัติตัวให้เหมาะสมถูกต้องถ้ามีปัญห่อื่นตามมา เช่น การตั้งครุภรณ์ (ไม่ให้เกิดการทำแท้ง) อยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.24) (ตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู
ในการเป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรม

บทบาทการเป็นผู้ส่งเสริม จริยธรรม	ระดับการปฏิบัติ					ค่า เฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้าง มาก	ปาน กลาง	ค่อนข้าง น้อย	น้อย		
1. พบเด็กที่มีปัญหาเกิดขึ้น ก็ จะส่งเสริมให้เด็กมีจริยธรรม มีการปฏิบัติตัวอย่างถูกต้อง	16.0 (53)	44.4 (147)	32.6 (108)	3.3 (11)	3.6 (12)	3.66	100.0 (331)
2. มีส่วนร่วมในกรส่งเสริม อบรมจริยธรรมให้แก่ นักเรียนที่มีปัญหาเกิดขึ้น แล้ว ให้ประพฤติปฏิบัติตัว ให้เหมาะสมถูกต้อง ถ้ามี ปัญหาอื่นตามมา เช่น การ ตั้งครรภ์ (ไม่ให้เกิดการทำ แท้ง)	11.5 (38)	31.1 (103)	37.2 (123)	10.0 (33)	10.3 (34)	3.24	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.45

3. เป็นผู้ปฏิบัติกรช่วยเหลือ

ครูจะต้องเป็นผู้คอยปฏิบัติกรช่วยเหลือให้กับเด็กนักเรียนที่มีปัญหา คอยสอดส่องดูแล
พฤติกรรมของเด็กนักเรียน ร่วมมือกับหน่วยงานอื่น ๆ และโรงเรียนเพื่อช่วยเหลือนักเรียนที่มี
ปัญหา ซึ่งครูได้มีบทบาทในการเป็นผู้ช่วยเหลือโดยมีการปฏิบัติ ดังผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) เมื่อพบเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมส่อให้เห็นว่า มีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศ
ในโรงเรียนได้สังเกต ช่วยเด็กที่มีปัญหาให้คำแนะนำที่ดีถูกต้อง กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่
ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 42.9 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่
ในระดับปานกลาง จำนวน 106 คน คิดเป็นร้อยละ 32.0 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 52 คน
คิดเป็นร้อยละ 15.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 และ

ปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.9 ค่าเฉลี่ย 3.62 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ เมื่อพบเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมส่อให้เห็นว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศในโรงเรียนได้สังเกต ช่วยเด็กที่มีปัญหาให้คำแนะนำที่ถูกต้องอยู่ในระดับค่อนข้างมาก

2) มีความพร้อมตลอดเวลาเมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาต้องการความช่วยเหลือ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 151 คน คิดเป็นร้อยละ 45.6 และรองลงมาปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 25.4 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 81 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3.6 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 0.9 ค่าเฉลี่ย 3.90 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่และมีความพร้อมตลอดเวลาเมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาต้องการความช่วยเหลืออยู่ในระดับค่อนข้างมาก

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ปฏิบัติการช่วยเหลือ มีค่าเฉลี่ยรวม 3.76 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ตารางที่ 4.23)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ปฏิบัติการช่วยเหลือมีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ มีความพร้อมตลอดเวลาเมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาต้องการความช่วยเหลืออยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.90) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ เมื่อพบเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมส่อให้เห็นว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศในโรงเรียนได้สังเกต ช่วยเด็กที่มีปัญหาให้คำแนะนำที่ถูกต้องอยู่ในระดับค่อนข้างมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.62) (ตารางที่ 4.23)

ตารางที่ 4.23

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู
ในการเป็นผู้ปฏิบัติการช่วยเหลือ

บทบาทการเป็นผู้ปฏิบัติการช่วยเหลือ	ระดับการปฏิบัติ					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
1. เมื่อพบเด็กนักเรียนที่มีพฤติกรรมสื่อให้เห็นว่ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมทางเพศในโรงเรียนได้สังเกตเห็นช่วยเหลือเด็กที่มีปัญหา ให้คำแนะนำที่ถูกต้อง	15.7 (52)	42.9 (142)	32.0 (106)	5.4 (18)	3.9 (13)	3.62	100.0 (331)
2. มีความพร้อมตลอดเวลาเมื่อเด็กนักเรียนมีปัญหาต้องการความช่วยเหลือ	24.5 (81)	45.6 (151)	25.4 (84)	3.6 (12)	0.9 (3)	3.90	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.76

4. เป็นผู้ประสานงาน

เป็นการปฏิบัติหน้าที่ในการประสานงานกับผู้ปกครอง หน่วยงานอื่น ๆ และชุมชน เพื่อป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งครูได้ปฏิบัติหน้าที่เป็นผู้ประสานงาน โดยมีกรปฏิบัติ ดังผลการศึกษาปรากฏดังนี้

1) ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเสมอ เพื่อหาทางแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมสื่อไปในทางที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 36.9 และรองลงมา ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 33.2 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 13.3 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 37 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 18 คน คิดเป็นร้อยละ 5.4 ค่าเฉลี่ย 3.32 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเสมอ เพื่อหา

ทางแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง

2) ให้ข้อมูลกับผู้บริหารตลอดเวลาเมื่อ พบว่า เด็กนักเรียนของท่านมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในโรงเรียนเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหากลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง จำนวน 117 คน คิดเป็นร้อยละ 35.3 และรองลงมาปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างมาก จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 32.6 ปฏิบัติอยู่ในระดับมาก จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 ปฏิบัติอยู่ในระดับค่อนข้างน้อย จำนวน 42 คน คิดเป็นร้อยละ 12.7 และปฏิบัติอยู่ในระดับน้อย จำนวนน้อยที่สุด จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 6.6 ค่าเฉลี่ย 3.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติหน้าที่ให้ข้อมูลกับผู้บริหารตลอดเวลา เมื่อพบว่าเด็กนักเรียนของท่านมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในโรงเรียนเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหายุ่งอยู่ในระดับปานกลาง

ภาพรวม การปฏิบัติหน้าที่ในบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ประสานงาน มีค่าเฉลี่ยรวม 3.33 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง (ตารางที่ 4.24)

เมื่อจำแนกตามค่าเฉลี่ยบทบาทของครูต่อการเป็นผู้ประสานงาน มีค่าเฉลี่ยสูงสุดในสามอันดับแรก ได้แก่ ให้ข้อมูลกับผู้บริหารตลอดเวลา เมื่อพบว่าเด็กนักเรียนของท่านมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในโรงเรียนเพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหายู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.33) และการปฏิบัติที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด ได้แก่ ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเสมอเพื่อหาทางแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมอยู่ในระดับปานกลาง (ค่าเฉลี่ย = 3.32) (ตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24

จำนวน ร้อยละ และค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบทบาทของครู
ในการเป็นผู้ประสานงาน

บทบาทการเป็นผู้ประสานงาน	ระดับการปฏิบัติ					ค่าเฉลี่ย	รวม
	มาก	ค่อนข้างมาก	ปานกลาง	ค่อนข้างน้อย	น้อย		
1. ประสานงานกับผู้ที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนเสมอ เพื่อหาทางแก้ไขปัญหานักเรียนที่มีพฤติกรรมส่อไปในทางที่มีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสม	11.2 (37)	33.2 (110)	36.9 (122)	13.3 (44)	5.4 (18)	3.32	100.0 (331)
2. ให้ข้อมูลกับผู้บริหารตลอดเวลา เมื่อพบว่าเด็กนักเรียนของท่านมีพฤติกรรมทางเพศที่ไม่เหมาะสมในโรงเรียน เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหา	12.7 (42)	32.6 (108)	35.3 (117)	12.7 (42)	6.6 (22)	3.33	100.0 (331)

ค่าเฉลี่ยรวม = 3.33

4.6 การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับบทบาทของครูต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ในการวิเคราะห์ปัจจัยที่คาดว่าจะมีความสัมพันธ์กับบทบาทของครูต่อการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร โดยวิธีถดถอยพหุคูณแบบปกติ โดยมีการศึกษาตัวแปรทั้งหมด 15 ตัวแปร ซึ่งเป็นตัวแปรอิสระ 14 ตัว ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ การบริโภคสินค้า การเลือกรับสื่อ ความรู้เรื่องเพศ ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา ทักษะคิดเรื่องเพศศึกษา ทักษะคิดเรื่องจริยธรรมทางเพศ ทักษะคิดด้านสาเหตุ ทักษะคิดด้าน

สถานการณ์ ทักษะคิดด้านการป้องกัน และทักษะคิดด้านการแก้ไข ส่วนตัวแปรตาม 1 ตัว คือ บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ซึ่งลักษณะข้อมูลแสดงค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด (ตารางที่ 4.25) ดังนี้

ตารางที่ 4.25

ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และลักษณะข้อมูลของตัวแปร
ในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์
ต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน
และแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์
ก่อนวัยอันสมควร

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ลักษณะตัวแปร
เพศ	0	1	-	-	0=เพศชาย 1=เพศหญิง
อายุ	25	59	9.5078	38.1569	ใช้อายุที่แท้จริงเต็มปี
สถานภาพสมรส	0	1	-	-	0=โสด 1=สมรส,หม้าย,หย่าร้าง
ประสบการณ์ระยะเวลาทำงาน	1	36	9.7796	12.6708	ใช้จำนวนจริงเต็มปี
การบริโภคสินค้า	8	40	5.3474	18.4092	ใช้คะแนนรวมคำถาม 8 ข้อ เรื่อง การบริโภคสินค้า โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ลักษณะตัวแปร
การเลือกรับสื่อ	6	30	2.0869	11.5815	ใช้คะแนนรวมคำถาม 6 ข้อ เรื่อง การเลือกรับสื่อ โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก
ความรู้เรื่องเพศ	9	45	5.2573	37.4831	ใช้คะแนนรวมคำถาม 9 ข้อ เรื่อง ความรู้เกี่ยวกับเพศศึกษาและจริยธรรมทางเพศ โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก
ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา	4	20	3.5844	7.2492	ใช้คะแนนรวมคำถาม 4 ข้อ เรื่อง ความรู้ถึงสถานการณ์ สาเหตุ การป้องกัน การแก้ไข ปัญหา โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก
ทัศนคติเรื่องเพศศึกษา	7	35	4.2633	29.4646	ใช้คะแนนรวมคำถาม 7 ข้อ เรื่อง ทัศนคติเกี่ยวกับเพศศึกษา โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ลักษณะตัวแปร
ทัศนคติเรื่องจริยธรรมทางเพศ	3	15	.9780	2.0800	ใช้คะแนนรวมคำถาม 3 ข้อ เรื่อง ทัศนคติเกี่ยวกับจริยธรรมทางเพศ โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก
ทัศนคติด้านสาเหตุ	11	55	4.4068	40.7785	ใช้คะแนนรวมคำถาม 11 ข้อ เรื่อง ทัศนคติด้านสาเหตุปัญหา โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก
ทัศนคติด้านสถานการณ์	8	40	4.1925	34.0154	ใช้คะแนนรวมคำถาม 8 ข้อ เรื่อง ทัศนคติด้านสถานการณ์ปัญหา โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก
ทัศนคติด้านการป้องกัน	10	50	6.0702	36.1723	ใช้คะแนนรวมคำถาม 10 ข้อ เรื่อง ทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ตัวแปร	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน	ค่าเฉลี่ย	ลักษณะตัวแปร
ทัศนคติด้านการแก้ไข	14	70	7.4822	58.2862	ใช้คะแนนรวมคำถาม 14 ข้อ เรื่อง ทัศนคติด้านการแก้ไขปัญหา โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก
บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันแก้ไข ปัญหา	31	155	23.9990	100.4462	ใช้คะแนนรวมคำถาม 31 ข้อ เรื่อง บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร โดยมีค่าคะแนนรายข้อระดับ 1-5 จากน้อยไปมาก

ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทุกตัวในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อ
บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ตัวแปร	บทบาท ของครู	เพศ	อายุ	สถาน ภาพ	ระดับ การศึกษา	อาชีพ	รายได้	การ รับสื่อ	ความรู้ เรื่องเพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	ทัศนคติ เรื่อง เพศ	
บทบาทของครู	1.000																		
เพศ	-.070	1.000																	
อายุ	-.051	-.075	1.000																
สถานภาพสมรส	.040	-.028	.131	1.000															
ระดับการศึกษา	-.077	-.082	.890	.123	1.000														
การบริโภคสื่อ	.153	-.012	-.316	-.044	-.259	1.000													
การเลือกรับสื่อ	.073	-.082	-.110	-.061	-.113	.303	1.000												
ความรู้เรื่องเพศ	.203	-.002	-.232	-.058	-.218	.093	.237	1.000											
ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา	-.122	.145	-.094	-.054	-.065	.075	.024	-.102	1.000										
ทัศนคติเรื่องเพศศึกษา	.196	-.032	-.166	-.014	-.149	.124	-.202	.684	-.078	1.000									
ทัศนคติเรื่องจริยธรรมทางเพศ	-.070	.178	-.011	-.144	.029	-.095	-.021	.012	-.048	-.034	1.000								
ทัศนคติด้านสถานการณ์ปัญหา	.141	.079	-.059	-.039	-.044	.045	.319	.430	-.016	.401	.117	1.000							
ทัศนคติด้านสาเหตุปัญหา	.168	.008	-.012	.034	.025	.051	.277	.344	-.019	.279	-.029	.531	1.000						
ทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา	.471	.076	-.138	-.014	-.088	.137	.195	.314	-.025	.333	.107	.316	.277	1.000					
ทัศนคติด้านการแก้ไขปัญหา	.279	.039	-.120	.012	-.096	.079	.176	.453	.021	.452	.036	.410	.330	.487	1.000				

4.6.1 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

การศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรในสมการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ ซึ่งมีตัวแปรอิสระ 14 ตัวแปร และตัวแปรตาม ได้แก่ บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร พบว่า ตัวแปรอิสระ 5 ตัว มีความสัมพันธ์กับตัวแปรตาม คือ บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรในระดับปานกลาง และตัวแปรอิสระทั้งหมดสามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 28.4 ($R^2 = .284$) โดยพบว่ามี 5 ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญ ได้แก่ อายุ ประสบการณ์ พฤติกรรมการบริโภคสินค้า ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา และทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา (ตารางที่ 4.27)

อายุ พบว่า อายุมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จากตารางที่ 4.27) หมายความว่า ยิ่งครูมีอายุมากขึ้นจะมีการแสดงบทบาทมากกว่าครูที่มีอายุน้อย

ประสบการณ์ พบว่า ประสบการณ์มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จากตารางที่ 4.27) หมายความว่า ยิ่งประสบการณ์ระยะเวลาการทำงานมากขึ้น ยิ่งนานเท่าไรก็มีโอกาสในการปฏิบัติหน้าที่บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวลดน้อยลง

บริโภคสินค้า พบว่า การบริโภคสินค้ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จากตารางที่ 4.27) หมายความว่า ยิ่งครูมีพฤติกรรมการบริโภคสินค้าที่ทันสมัยมากยิ่งขึ้น การแสดงบทบาทของครูก็มีมากขึ้น

ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา พบว่า ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 (จากตารางที่ 4.27) หมายความว่า ยิ่งครูมีความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหามากขึ้น การแสดงบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวลดน้อยลง

ทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา พบว่า ทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 (จากตารางที่ 4.27) หมายความว่า ยิ่งครูมีทัศนคติด้านการป้องกันปัญหามากเท่าไร การแสดงบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวก็มากขึ้น

สรุปผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการกระทำบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร พบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์โดยตรงต่อการกระทำบทบาทของครูในการป้องกันและแก้ไขปัญหาดังกล่าว คือ อายุ ประสบการณ์ การบริโภคสินค้าความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา ทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา (แผนภูมิที่ 4.1)

แผนภูมิที่ 4.1

ผลการวิเคราะห์ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ตารางที่ 4.27

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณเพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับบทบาท
ของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาให้นักเรียน
มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ตัวแปร	B	Std. Error	Beta	T	Sog.
1. เพศ	-5.114	3.144	-.082	-1.627	.105
2. อายุ	.627	.277	.249	2.269	.024*
3. สถานภาพสมรส	2.451	5.166	.023	.474	.636
4. ประสบการณ์	-.582	.263	-.237	-2.210	.028*
5. การบริโภคสินค้า	.564	.241	.126	2.341	.020*
6. การเลือกรับสื่อ	-.930	.627	-.081	-1.483	.139
7. ความรู้เรื่องเพศ	.249	.324	.055	.767	.444
8. ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา	-.661	.333	-.099	-1.985	.048*
9. ทักษะคิดเรื่องเพศศึกษา	-.165	.388	-.029	-.425	.671
10. ทักษะคิดเรื่องจริยธรรมทางเพศ	-2.131	1.248	-.087	-1.707	.089
11. ทักษะคิดด้านสถานการณ์ปัญหา	-.117	.363	-.020	-.323	.747
12. ทักษะคิดด้านสาเหตุปัญหา	.223	.322	.041	.691	.490
13. ทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหา	1.795	.226	.454	7.933	.111**
14. ทักษะคิดด้านการแก้ไขปัญหา	.197	.197	.061	1.000	.318

R = .533

 $R^2 = .284$ $R_{adj} = .251$

F = 8.771

Sig = .000

** ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .001

* ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

4.7 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

ผู้ศึกษาได้ทำการวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม เพื่อวิเคราะห์ในสมการถดถอยพหุคูณแบบปกติ (Multiple Regression) โดยกำหนดตัวแปรทั้งหมด 15

ตัวแปร เป็นตัวแปรต้น 14 ตัวแปร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพสมรส ประสบการณ์ การบริโภคสินค้า การเลือกรับสื่อ ความรู้เรื่องเพศ ความรู้ถึงสถานการณ์ปัญหา ทักษะคิดเรื่องเพศศึกษา ทักษะคิดเรื่องจริยธรรมทางเพศ ทักษะคิดด้านสถานการณ์ปัญหา ทักษะคิดด้านสาเหตุปัญหา ทักษะคิดด้านการป้องกันปัญหา ทักษะคิดด้านการแก้ไขปัญหา ตัวแปรตามมี 1 ตัวแปร ได้แก่ บทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร ผลการทดสอบและความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม ปรากฏตามตารางที่ 4.27 - 4.28 โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

4.7.1 ผลการทดสอบสมมติฐานความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นและตัวแปรตาม

โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

สมมติฐานที่ 1 ครูที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษามีผลทางบวกต่อบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เรื่องเพศของครูต่อบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร จากการศึกษาความรู้เรื่องเพศของครู พบว่าความรู้เรื่องเพศมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าว แต่ครูที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษาต่างกันจะมีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ความรู้เรื่องเพศศึกษาของครูไม่มีอิทธิพลต่อบทบาทของครู กล่าวคือ ไม่ว่าจะมีความรู้เรื่องเพศมากหรือน้อยก็ตาม ไม่ได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวแต่อย่างไร

สมมติฐานที่ 2 ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศศึกษามีผลทางบวกต่อบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติ เรื่อง เพศศึกษาของครูต่อบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร จากการศึกษาทัศนคติเรื่องเพศศึกษา พบว่า ทัศนคติเรื่องเพศศึกษามีความสัมพันธ์เชิงลบต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าว และครูที่มีทัศนคติเรื่องเพศศึกษาแตกต่างกันจะมีบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ไม่ว่าจะมีความรู้ทัศนคติเรื่องเพศศึกษาที่ดีหรือไม่ดีก็ตาม ไม่ได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรแต่อย่างไร

สมมติฐานที่ 3 ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันปัญหานักเรียนในโรงเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการกระทำบทบาทด้านการป้องกันแก้ไขปัญหามากกว่าครูที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการป้องกันปัญหานักเรียน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติด้านการป้องกันปัญหาของครูต่อบทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร พบว่า ทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 แสดงว่า ครูที่มีทัศนคติด้านการป้องกันปัญหาที่แตกต่างกันจะมีการแสดงบทบาทที่แตกต่างกัน ผลการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาส่วนใหญ่เห็นว่าการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ให้เด็กนักเรียนได้เข้าร่วมทั้งภายใน และนอกโรงเรียน เพื่อทำให้เด็กนักเรียนมีกิจกรรมต่าง ๆ ทำในเวลาว่างเป็นการดึงดูดความสนใจของนักเรียนให้มาทำกิจกรรมหรือเล่นกีฬาแทนที่จะหมกมุ่นหรือสนใจอยู่กับสิ่งยั่วยุดต่าง ๆ ที่ผ่านเข้ามาในรูปของสื่อต่าง ๆ เป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวได้อีกทางหนึ่ง ถ้าครูมีทัศนคติในด้านการป้องกันปัญหาที่ดีแล้ว เห็นว่าทุกหน่วยงานมีการรณรงค์ป้องกันกันอย่างต่อเนื่อง ทุกฝ่ายมีการให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการช่วยกันป้องกันปัญหา การแสดงบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าว จะมากกว่าครูที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการป้องกันปัญหา เห็นว่าเป็นเรื่องปกติ ขาดความสนใจการแสดงบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวก็จะลดน้อยลง

สมมติฐานที่ 4 การเลือกรับสื่อของครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อการกระทำบทบาทของครูต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการเลือกรับสื่อของครูต่อบทบาทในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร จากการศึกษาการเลือกรับสื่อ พบว่า การเลือกรับสื่อมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าว แต่ครูที่เลือกรับสื่อแตกต่างกันจะมีการแสดงบทบาทที่ไม่แตกต่างกัน แสดงว่า ไม่ว่าจะครูจะมีการเลือกรับสื่อที่ดี หรือไม่ดีก็ตามไม่ได้เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนดังกล่าวแต่อย่างใด

สมมติฐานที่ 5 การยึดค่านิยมความทันสมัยการบริโภคสินค้าของครูมีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการกระทำบทบาทของครูในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการบริโภคสินค้าของครูต่อบทบาทในการป้องกัน และแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร จากการศึกษาการบริโภคสินค้า พบว่า

การบริโภคสินค้ามีความสัมพันธ์เชิงบวกกับบทบาทของครูต่อการมีส่วนร่วมในการป้องกัน และ แก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 กล่าวคือ คนที่มีความทันสมัยในการบริโภคสินค้ามาก ก็จะกระทำบทบาทหน้าที่ในการป้องกันมาก คนที่ไม่นิยม การบริโภคสินค้าที่ทันสมัยเป็นคนล้าสมัย ก็จะมีการกระทำบทบาทน้อย ฉะนั้น คนที่มีพฤติ- กรรมการบริโภคสินค้าที่ทันสมัย ถึงแม้จะมีความทันสมัยมากก็ไม่ได้บ่งพร่องในการกระทำบทบาท ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร แสดงว่า ครูที่มีความ ทันสมัยมากก็มีความชยันมากขึ้น มีความกระตือรือร้นที่จะกระทำบทบาทของตนอย่างเต็มที่ ผิดกับครูที่ล้าสมัย อาจจะไม่มีความกระตือรือร้น ขาดความเอาใจใส่ในการแสดงบทบาทของตน ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร มีความเฉื่อยชามาก

ตารางที่ 4.28
ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐาน	การกระทำบทบาท	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
สมมติฐานที่ 1 ครูที่มีความรู้เรื่องเพศศึกษามีผลทางบวกต่อบทบาท ในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร	✓	
สมมติฐานที่ 2 ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อเรื่องเพศศึกษามีผลทางบวกต่อ บทบาทในการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัย อันสมควร		✓
สมมติฐานที่ 3 ครูที่มีทัศนคติที่ดีต่อการป้องกันปัญหานักเรียนใน โรงเรียนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับการกระทำบทบาทด้านการป้องกัน แก้ไขปัญหา มากกว่าครูที่มีทัศนคติที่ไม่ดีต่อการป้องกันปัญหานักเรียน	✓	
สมมติฐานที่ 4 การเลือกรับสื่อของครูมีความสัมพันธ์เชิงบวกต่อ การกระทำบทบาทของครูต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหา นักเรียน มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร		✓
สมมติฐานที่ 5 การยึดค่านิยมความทันสมัยการบริโภคสินค้าของครู มีความสัมพันธ์เชิงลบต่อการกระทำบทบาทของครูในการป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร		✓

4.8 ข้อเสนอแนะของครูกลุ่มตัวอย่างที่เป็นประโยชน์ต่อการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร

1. ควรจะมีหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยตรงมาให้ความรู้เกี่ยวกับนักเรียน ให้เห็นถึงผลเสียของการมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร เพราะในปัจจุบันนี้ โอกาสที่เด็กจะมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควรมีมาก สื่อและสิ่งแวดล้อมทำให้เด็กมีโอกาสเสียเร็ว
2. ควรจะมีการสอนความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียนให้เหมาะสมกับวัย เพื่อนักเรียนจะได้มีความรู้ ความเข้าใจที่ถูกต้อง จะได้นำไปเป็นแนวทางในการป้องกันการถูกละเมิดทางเพศ จากเพศตรงข้ามได้
3. จะต้องมีการสร้างจริยธรรม ค่านิยมที่ถูกต้องตามแบบไทย ๆ ก่อน แล้วค่อยสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม เช่น สื่อ เพื่อน ครอบครัว แล้วชี้ให้เห็นถึงโทษที่จะตามมา ควรเพิ่มโทษทางกฎหมายเข้ามาด้วย
4. ควรมีการปรับปรุงเรื่องสื่อต่าง ๆ และรัฐบาลควรออกมาตรการเด็ดขาดเกี่ยวกับการควบคุมสื่อที่ออกไปในทางชั่วร้ายในทุก ๆ สื่อ ที่นำออกเผยแพร่ต่อประชาชน
5. ครอบครัวควรให้ความอบอุ่น พุดคุยซักถามให้คำปรึกษาและดูแลอย่างใกล้ชิด ไม่ใช่วิธีการบังคับจนเกินไป
6. ควรมีการกำหนดเวลาเข้าออกจากบ้านของเด็กที่มีอายุต่ำกว่า 18 ปี และควรมีหน่วยงานหรืออาสาสมัครคอยสอดส่องดูแลดูพฤติกรรมเด็กที่มีพฤติกรรมสื่อไปในทางชั่วร้าย ว่ามีพฤติกรรมที่เหมาะสมกับวัยหรือไม่ ถ้ามีพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสมก็ควรมีการแจ้งให้ผู้ที่เกี่ยวข้องกับเด็กทราบ เพื่อที่จะป้องกันปัญหาได้ทันทุกที
7. ควรมีการสร้างจิตสำนึก ค่านิยมต่อการคบเพื่อนต่างเพศให้อยู่ในความเหมาะสมของแต่ละวัย
8. ควรมีการรวมพลังขององค์กรต่าง ๆ มีการเสนอให้รัฐบาลดูแลวดขันเรื่องสื่อต่าง ๆ ให้รัฐบาลออกกฎหมายควบคุมสื่อ ให้ยึดหลักขนบธรรมเนียมประเพณีที่ดีงาม เช่น การแต่งกายของดารา นักร้อง พิธีกรให้มีความเหมาะสมมากขึ้น เพื่อไม่ให้เด็กเลียนแบบ และการแสดงควรให้เป็นแบบอย่างที่ดีของเขาชน
9. โรงเรียนควรมีการจัดกิจกรรมหรือโครงการ ในการแก้ไขปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร เพื่อครูจะได้มีโอกาสเข้าไปมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหานักเรียน หรือให้คำแนะนำแก่นักเรียนได้ ไม่ใช่ไล่ให้นักเรียนออกเมื่อมีปัญหาการตั้งครรภ์เกิดขึ้น

10. การประพฤติปฏิบัติตัวของนักเรียนบางคน เมื่ออยู่นอกสถานศึกษาจะควบคุมดูแลได้ยาก ต้องอาศัยความร่วมมือจากผู้ปกครอง ชุมชน ภาครัฐให้การดูแลอย่างจริงจัง

11. การให้ความรู้เรื่องเพศศึกษาแก่นักเรียน ควรให้ความรู้ในเรื่องนั้น ๆ ให้เหมาะสมกับวัยของเด็กในระดับชั้นเรียนต่าง ๆ

12. ควรมีการสอนเรื่องจริยธรรมให้มากขึ้น และเป็นการสอนในเรื่องการปฏิบัติมากกว่าเป็นการเรียนในชั้นเรียน

ตารางที่ 4.29

ข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษา

วัตถุประสงค์	การกระทำบทบาท/ทัศนคติ	อยู่ในระดับ	ค่าเฉลี่ย
วัตถุประสงค์ที่ 1 เพื่อศึกษาระดับการกระทำ บทบาทของครูต่อการ ป้องกัน และแก้ไขปัญหา นักเรียนมีเพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันสมควร ในเขตกรุงเทพมหานคร	ด้านการป้องกันปัญหา		
	1. การกระทำบทบาทในการ ร่วมสอนในการเลือกรับสื่อ	ค่อนข้างมาก	3.57
	2. การกระทำบทบาทในการ ร่วมสอนเกี่ยวกับจริยธรรม ทางเพศ	ปานกลาง	3.45
	3. การกระทำบทบาทในการ ร่วมให้ความรู้เรื่องเพศศึกษา	ปานกลาง	3.20
	4. การกระทำบทบาทในการ ร่วมจัดกิจกรรม	ปานกลาง	3.18
	5. การกระทำบทบาทในการ ร่วมคิด / กำหนดนโยบาย	ปานกลาง	2.92
	6. การกระทำบทบาทในการ ร่วมวางแผนงาน	ปานกลาง	2.83

ตารางที่ 4.29 (ต่อ)

วัตถุประสงค์	การกระทำบทบาท/ทัศนคติ	อยู่ในระดับ	ค่าเฉลี่ย
	ด้านการแก้ไข้ปัญหา		
	1. การกระทำบทบาทในการเป็นผู้ปฏิบัติการช่วยเหลือ	ค่อนข้างมาก	3.76
	2. การกระทำบทบาทในการเป็นผู้ส่งเสริมจริยธรรม	ปานกลาง	3.45
	3. การกระทำบทบาทในการเป็นผู้ประสานงาน	ปานกลาง	3.33
	4. การกระทำบทบาทในการเป็นผู้ให้คำปรึกษาแนะนำ	ปานกลาง	3.12
วัตถุประสงค์ที่ 2 เพื่อศึกษาทัศนคติของครูที่มีต่อปัญหานักเรียนมีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันสมควร	1. ทัศนคติด้านสถานการณ์ของปัญหา	มาก	4.26
	2. ทัศนคติเรื่องเพศศึกษา	มาก	4.22
	3. ทัศนคติด้านการแก้ไข้ปัญหา	ค่อนข้างมาก	4.17
	4. ทัศนคติด้านสาเหตุของปัญหา	ค่อนข้างมาก	3.71
	5. ทัศนคติด้านการป้องกันปัญหา	ค่อนข้างมาก	3.62

ส่วนทัศนคติเรื่องจริยธรรมทางเพศ จากการศึกษาเกี่ยวกับทัศนคติเรื่องจริยธรรมทางเพศของกลุ่มตัวอย่างครูส่วนใหญ่จะมีทัศนคติว่าปัญหาโสเภณีที่เกิดขึ้นในสังคมไทยเป็นเรื่องที่ผิด ร้อยละ 59.1 ส่วนเรื่องผู้หญิงหรือผู้ชายที่แต่งงานแล้วแต่ไปแอบชอบคนอื่น ครูส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าผิด ร้อยละ 70.9 และครูส่วนใหญ่มีทัศนคติว่าผู้ที่นิยมอยู่ด้วยกันก่อนแต่งงานเพื่อจะดูว่าเข้ากันได้หรือไม่นั้นมีความเหมาะสม ร้อยละ 77.3 ซึ่งที่ครูมีทัศนคติว่ามีความเหมาะสมในเรื่องอยู่ด้วยกันก่อนแต่งมีความเหมาะสม อาจจะเป็นเพราะว่าในปัจจุบันมีคนที่แต่งงานแล้วหลยคู่ที่อยู่ด้วยกันไม่ได้ต้องเกิดการหย่าร้างกันมากขึ้น จึงทำให้ครูที่มีทัศนคติว่าการอยู่ด้วยกันก่อนแต่งมีความเหมาะสมอยู่ในจำนวนที่สูง